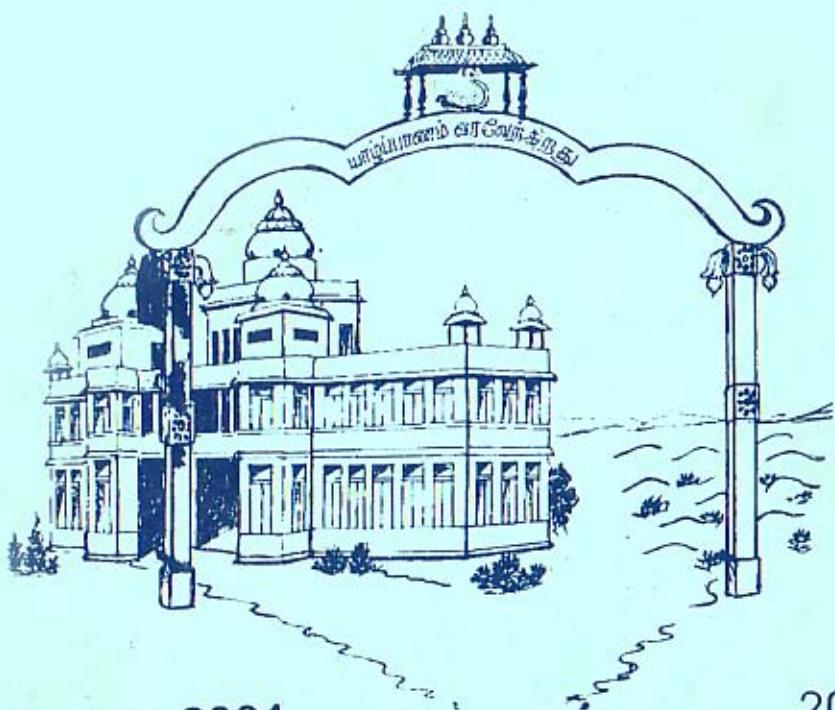

நூலாகம்

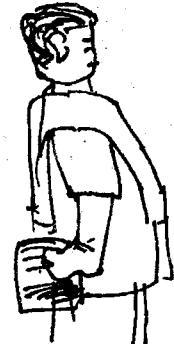

1- Dec. 2001

20/-

தேசிய-கலை இலக்கியப் பேரவை.

நான் எந்தையில் இருந்து
வாங்குகிறேன் யாரையும்
கரண்டவில்லை

இந்த இதழில்.....

கவிதைகள்

இராகலை பன்னீர்
சிவா
தணிகையன்
சாதனா
நீரவைக் கலைவரன்
குரியநிலா
குறஜீபன்
அழ. பகீரதன்
இராம ஜெயபாலன்
த. ஜெயச்சலன்

சிறுகதைகள்

உடுவில் அரவிந்தன்
யாதவன்
சேகர்
சித்திரா
சி. கதிர்காமநாதன்

எந்தை மிகவும் குறைவான
விவேகதான் எனக்கு தருகிறது
என்னால் இதை வைத்துக்
கொண்டு வாழ முடியாது.

கட்டுரைகள்

பேராசிரியர் சிவசேகரம்
கல்வயல் குமாரசாமி
இரா. சட்கோபன்
வே. சேந்தன்
புவியன்.

தாயகம்

புதிய ஜனநாயகம்
புதிய வாழ்வு
புதிய பண்பாடு

01 - 12 - 2001

இதழ் 43

மக்களும் அரசியலும்

ஓராண்டு இடைவெளிக்குள் மெண்டும் தேர்தல் வருகிறது சுதந்திர இலக்கையின் 12வது தேர்தல் இது அரைநாற்றான்டுக்கு மேலாக காலனித்துவ வாதிகளிடமிருந்து பெற்ற முதலாளித்துவ பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தால் மக்கள் பெற்ற பெறுபேறுதான் இம் மண்ணில் நீண்டு தொடரும் யுத்தம்.

இந்த யுத்தத்தின் பேரழிவுகளுக்கு மத்தியில் இருந்து தேர்தலை எதிர்நோக்கும் மக்களிடம் இரத்தம் தோய்ந்த அநுபவங்களால் பெற்ற அரசியல் அறிவும் விழிப்புணர்வும் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும் ஆனால் தேர்தல் கால சந்தர்ப்பாதக கூட்டுக்களும், தேர்தல் திருவிழாக் கூத்துக்களும் பழைய கதையையே மெண்டும் இம்மண்ணில் தொடரவைக்கின்றன.

ஒருபூர்ம் வாக்குசீட்டின் பெறுமானம் என்பது - சுதந்திரம்- கூட்சம் எமது சந்ததியின் நலமான எதிர்காலம் என்பதாக இல்லாமல் வாக்காளரின் உடனடி இலாபமாக - வருமானமாக- விலைபேசப்படும் குழல் உருவாகியுள்ளது.

மறுபூர்ம் பாராளுமன்ற ஆசனங்களை கருத்திற்கொண்ட வெறும் தந்திரோபாய அரசியலுக்கான - கூட்டுக்கள் - நகரிஷுகள் மக்களை அரசியல் விழிப்புணர்வற்ற வெறும் மந்தைகளாக எண்ணி வழிநடத்த முனைகின்றன.

நீண்டு தொடரும் யுத்தத்துக்கு எதிராக சமாதானம் பேஞ்சு வரைத்தை என்பது அதிகர்கள் காத்தியில் மட்டுமல்ல இனமதிப்புதமின்றி அனுகூலத்து மக்களது குரலாகவும் ஓலித்து வருகிறது. தேர்தல் காலத்தில் இவற்றை தமக்கு மூலதனமாக்கும் பேரினவாதிகள் அதிகாரத்தில் அடிந்தும் எதிராகச் செயற் படுகிறார்கள்.

இதற்கு எதிராக ஒடுக்கப்படும் தமிழ் மக்களின் மத்தியில் வலுவான ஒற்றுமை ஏற்பட வேண்டும். அதுவும் தமிழ் மக்களின் உரிமைகளுக்கான விடுதலைப்போராட்டம் நடைபெற்று வரும் காலகட்டத்தில் - பாராளுமன்ற ஆசனப் பகிர்வுக்கு அளவான-சந்தர்ப்பாத அரசியல் கூட்டுக்களின் ஒற்றுமை அல்ல பரந்துபட்ட தமிழ் மக்களின் ஒற்றுமையைப் பலப்படுத்துவதாக அது அமையவேண்டும். மக்கள் தமது உரிமைகளை தமது சொந்தக் கால்களில் எழுந்து நிற்று பெறுகின்ற அரசியல் வழிப்புணர்வுள் கூடிய ஜக்கியமாக அது அமையவேண்டும்.

ஆனால் இக்கொடும் யுத்தத்தின் அழிவுகள் இழப்புக்கள் இடிபாடுகளின் கலூக்குள் மறையும் முன்பே அதே யுத்தத்தை மக்கள் மீது திணித்த பேரின வாதிகளின் கொடுக்கலையும் பதாகைக்கலையும் மக்கள் எவ்வித உணர்வுமின்றி இந்த மண்ணிலோயே ஏந்தியிரும் இழிவுநிலை இச்சந்தர்ப்பாத அரசியல் அவர்களை இட்டுச் சென்றுள்ளது. ஜம்பது ஆண்டுகளுக்க மேவன் பேர்ப்பேசு அரவியலின் தந்தரோபாய நகர்த்தல்களின் தொடர்ச்சி இது.

மக்களாட்சி ஜனாயகம் என்று கூறிக்கொண்டாலும் ஊடகங்களுக்காடாக மக்களது கருத்தை உருவாக்குவதிலும் வாக்குக்களைப் பெறுவதிலும் பண்பலம், ஆதிக்கபலம், பழமைவாத சாதி மதச் சிந்தனைகளின் பக்கபலம் என்பவையே பெரும்பங்கை வகித்து வருகின்றது.

இதனால் இத்தகைய அதிகார பலங்களைக் கொண்ட மக்கள் தொகையில் ஜங்குவீதத்துக்கும் குறைவான ஆண்ட பரம்பரையின்றே தொடர்ந்தும் ஆட்சிக்கு வருகின்றனர். சேனாயக்க, பண்டாராயக்க பரம்பரையில் வந்தவர்களினால் தான் இன்றும் ஆட்சியைத் தக்கவைக்க முடிகிறது. இவர்களது வர்க்க நலன்களிலிருந்தே பேரினவாதம் ஊற்றெடுத்து வந்துள்ளது.

இவர்களது ஆட்சியில் பிரதான இலக்கு சாதாரண தமிழ், சிங்கள், முஸ்லீம்கள்து சுதந்திரம் கூடிசம் நிறைந்த நலவாழ்வு அல்ல. தமது அதிகாரத் தையும் ஆதிக்க நலன்களையும் அந்நிய ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் நலன்களோடு இருக்கப்பிணைத்துக் கட்டிடக்காப்பதுதான்.

மக்கள் தொகையில் ஜங்கு வீதத்திற்கும் குறைவான ஆண்டபரம் பரரையினரின் இவ் ஆதிக்க நலன்களுக்குப் பதிலாக தொன்னுறவுற்றைந்து வீதமான சாதாரண மக்களின் நலன்களிலிருந்து அரசியல் முன்னெடுக்கப்பட்டிருந்தால் சாதி, இன், மத, வேறு பாடின்றி ஒன்றுபட்டிரும் அந்த மக்கள் சக்தி- தமக்குள் ஒரு வரது உரிமையை ஒருவர் மதித்து ஒன்றுபடுவதுண் -அதிக்க சக்திகளின் அரசியல் நலன்களையும் கேள்விக்கு உட்படுத் தியிருக்கும்.

சாதாரண தமிழ் சிங்கள், முஸ்லீம் மக்கள் தமக்கு எதிராக அரசியல் விழிப்புணர்வு பெற்று ஒன்றுபட்டிருவதை தடுப்பதற்கே காலனித்துவமாதிகள் கையளித்துச் சென்ற பாராளுமன்ற முறைமை கையை இனரீதியல் மக்களைப் பிரதித்தானும் தந்திரத்தையும் இன்றுவனை பின்பற்றிவருகின்றனர். தமிழ் தலைமை கரும் தமது நலன்களுக்கு ஏறப் பின்வாதத்திற்கு பதில் இனவாத அரசியல் முன்னெடுத்து வந்ததன் மூலம் அவர்களுக்கு ஒத்துறைப்பை நல்கி வந்துள்ளனர். இதுவே பேரினவாத யுத்தமாக மாறி மக்களை இன்று காவு கொள்கின்றது.

குண்டுச்சடிக்குள் தொடர்ந்து குறியீரடிடும் இவ் இனவாத அரசியலின் விளைவு இது. இதினின்று விடுபட்டு இனவிடுதலை அரசியலை முன்னெடுப்பது மட்டுமல்ல ஏனைய சமூக ஒடுக்கு முறைகளுக்கும் உலக்ரீதியான ஏகாதிபத்திய ஒடுக்கு முறைகளுக்கும் எதிரான புதிய அரசியல் மார்க்கத்தைப்பற்றி மக்கள் இன்று சிந்திக்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளனர்.

மது பொருளாதார கலாச்சார வாழ்வு மட்டுமல்ல ஒடுக்கு முறையாளர் களின் ஆதிக்கம் கூட உலகப்பயாகிவரும் கலாகட்டத்தில் மக்களை அரசியல் மந்தைகளாக என்னி வழிநடத்த முனைவது தவறு. எனவே அரசியல் பற்றி மக்கள் சிறிதளவாவது அக்கணு கொள்ளும் தேர்தல் காலன்களாலாவது அரசியல் விழிப்புணர்வையும், ஒடுக்குமுறைகளுக்கெறியாள வெகுஜன எழுச்சிக்கான உணர்வையும் ஏற்படுத்துவது நன்றா. இதனை முன்னெடுக்கும் அரசியல் சக்திகளை இத் தேர்தல்கள் மூலம் தலைப்படுத்த மக்கள் முன்வரவேண்டும்.

செம்மணீச் சிந்தை

குரிய கந்தையும்

செம்பணியும் நம்

தேசத்தீன் சோகங்கள் சோதரனே

ஆனாம் அரசு கூலிப்படைகளின்

சனப்படு கொலை சோதரனே.இது

சனப்படு கொலை சோதரனே

சிங்களத்தாயவள்

சிந்திய கண்ணீர்

சூரியக்கந்தையிலாம்

தமிழன்னை கதறுதல்

கண்டோமிங்கு

செம்மணிப் பகுதியிலாம்-அந்த

செம்மணிப்பகுதியிலாம்.

அதிகாரத் தீமிரனும்

ஆணவத்தாலிந்த

அழிவுகள் நடந்தனவாம் -- வெறி

அடங்காத கரங்களின்

வேட்கையினாலிந்த

வெறியாட்டம் நிச்சந்ததுவாம்...இந்த

வெறியாட்டம் நிகழ்ந்ததுவாம்.

பாழுங் கீணறுகள்

பாதை வெளிகளும்

புதைக்குழியானதுவாம் -- இந்த

பாதை செஷ்டிட்ட பாதைத்தால் நாரு

பாழ்பட்டு நின்றதுவாம் -- கெட்டு

பாழ்பட்டு நின்றதுவாம்.

கண்ணீரில் பேதங்கள்

கண்டவர் யாருளர்

கண்டவர் சொல்லுங்களேன்...எங்கள்

உரிமைகளின் டு எல்லோரும்

எழுந்து நில்லுங்களேன் -- ஒன்றாய்

எழுந்து நில்லுங்களேன்

செம்மணி குரிய

கந்தைத் துயரங்கள்

இனி வரவே வேண்டாம் வரும்

சாலக்குழுந்தைகள் வருந்தியழுந்திலை

வந்தீடவும் வேண்டாம் -- இனி

வரவீடவும் வேண்டாம்

- இராகலை பன்னர் -

வியர்சனம் பற்றி

-சீவசேகரம்-

மாலை வாணிடம்

சீவப்பு நிறமொன்று கேட்டேன்.

பல நூறு செந்திறங்களை என்முன் வீரித்தது

நான் வீரும்பும் செந்திறம்

இதீல் இல்லையே என்றேன்.

வருந்தி முகங்கறுத்து இருளீர் புதைந்தது.

காலை வாணிடம்

சீவப்பு நிறமொன்று கேட்டேன்

பல நூறு செந்திறங்களை என் முன் வீரித்தது.

நான் வீரும்பும் செந்திறம்

இதீல் இல்லையே என்றேன்.

என்னால் இயன்றது இவ்வளவே என்று

பொன்னாக முறுவலித்து

ஒளிவெள்ளத்தீர் கலந்தது.

மந்திர உச்சாடனமும் எங்கும் வியா பித்துப் பரவின. சவரின் மேலே பதிக்கப்பட்டிருந்த கும்பி வலையினுபாக வெளிவந்த சாம் பிரானிப்புகை இவனுடைய நாசிக் குள் ஏறி அரித்தது.

இவனுக்கு நன்றாக பசிக்கத் தொடங்கியது. இந்த அன்ன தான்தை நம்பியே இவனுடைய வீட்டில் இரு உயிர்கள் பட்டினியாகக்கிடக்கின்றன. அது வேறு இவன் மனதை வாட்டியது.

வெறுமையாக கிடந்த வயிறு வண்டுகள் புகுந்ததுபோல இருந்ததும் தலையை விரண்டியடி பெற்றாகக் கொட்டாவி விட்டான்.

உடுவில் அரவிந்தன்

அந்த நீண்ட மண்டபத்தின் வெளிப்புரச் சுவரோராம் சுமார் நூறுபேராவில் நின்றிருந்தார்கள். வெவ்வேறு உயரங்களில் நடப்பட்ட பூங்கள்றுகளைப் போல பெரியவர்களும் சிறியவர்களும் மாக அந்த வரிசை அமளிப் பட்டது கலைந்த தலைகளும் அழுக்கை நன்றாக அப்பிக் கொண்ட கிழிந்த உடைகளும் அஹர்களிடமுள்ள இருப்பின் நிலை யைக் கூறின. மண்டபத்தின் நுழைவாயில் முடப்பட்டு ஓற் றைக் கதவு மட்டும் திறந் திருந்தது.

அதை மறைத்தபடி பெரிய நொந்தியுள் ஒருவர் நின்றிருந்தார். விரிசையில் நிற்பவர்களை இடையிடையே ஏசி அடக்குவதன் மூலம் அந்த இடத்தில் தன்னுடைய முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார் அவர். மண்டபத்துக்குள்ளே பிராத்தனை நடைபெறுகின்றது என்பதற்கு அறி குறியாக மணியெளியிட்டும்,

அம்மாவின் நினைவு எழுந்தது. “பாவம் அம்மா, எவ்வளவு கஸ் டப்படுகிறா. ஒரு நேரம் சாப்பிடா எனக்கே இவ்வளவு செய்யென்பா ஞேற்று இருப் பூங்க்க ஒண்டுமே சுப்பிராமல் கிடக்கிற அம்மாங்கு எவ்வளவு பசிக்கும்?” பண்ணின்டு யெதின் இளமுதினில் மனம் இரும் பாக்க கணத்து சுவரோடு நன்றா கச் சாய்ந்து கொண்டான்.

விழிகள் வீதிக்கு அப்பால் வெகு தோலைவிலே தெரியும்குழைச்சவரை நீண்டன.

ஆழாச் சுடலைக்கு அருகில் தூந்த பிரதேசத்திலிருக்கும் அந்தக் குடிசைகளில்.

ஒன்றிலேதான் இவன் குடியிருக்கிறான். மணல் பரந்த வெள்ளவாய்க்கால் இவனைச் சார்ந்தவர்கள் வாழும் பள்ளத் திலே போய்த் திறக்கிறது அதுவே அவர்களுடைய குடிசை களுக்குச் செல்வதற்கான பாதை யும் கூட மழைக்காலத்தில் வாய்க்காலில் வெள்ளம் சுழித் துப்பாயும். அப்போது நீரோட டத்தின் விளிம்பிலுள்ள கரு முரடான கற்களிலேயே அவர் களின் பயணம் தொடரும்.

வெள்ளத்தோடு அங்குண்டு வரும் சிறுமிக்களைத் தூண்டில் போட்டுப் பிடிப்பதில் இவனுக்கு விருப்பம் அதிகம்.

தன்னிலும் பாக்க சிறுவயது கூடிய “அண்ணைமாருடன்” சேர்ந்துதிருட்டுத்தனமாக நிந்து வதும், வாளைக் குற்றி கழை இணைத்துத் தெப்பாக மிதக்க விட்டுஅதிலேறி குளம் வரை போய் வருவதும் அளவற்ற ஆனந்தத்தை அள்ளித்தரும்.

இப்போது வாய்க்கால் காய்ந்து பழி பூக்கிறது இவர் கழையை வரண்ட வாழ்க்கை யைப் போல. இன்று காலை யில் நிகழ்ந்தது இவனுடைய நினைவிலே பாசியாக பட்டிருது குடிசையின் மன் தரையில் நிலத்தை

வெள்க்காட்டு பார்லே பிழ்த டி. கண்கள் நிறைந்த முக்குறைடு பொன்தத் வனத் தைப் பாத்துக் கொண்டிருந் தவன் குசினிப்பக்கம் திரும்பினான்.

தேநீர் தயாரிப் பதற்க்கான எந்த விதச் சலணமும் அங்கு இல்லை.

மெல்ல எழுந்து வாசலுக்கு வந்தான் இவை கணா இறுக்கிய உறக்கத் தினை விரட்டும் நோக்கில் பீளை பிதுங்கிய கண்களை அழுத்தித் தடைத்தான். வெளியே கப்போடு சாய்ந்தபடி பீடியை உறிஞ்சிக் கொண்டிருந்த இராசனைக் கண் டதும் இவனுடைய மனதில் வெறுப்பு விஷயாக ஏறியது பகல் முழு வதும் சீவ்யிரகாசம் ஜயாவின் தோட்டத்தில் நாரி முறிய உழைத்த பின்னர் கிடைக் கின்ற “பீடி கூலியில்” களைப் புத்தீர்க் கழுத்து வரை குடித்து விடுவேந்து வெறுவதை சுப்பி பாணக்களைச் சிதைத்திக்கும் தகப்பனை நினைக்க இவன் மனதில் அங்கு பெருகுவ தில்லை

மறுபடியும் குசினிப்பக்கம் எட்டிப்பார்த்தான். உள்ளே அணைந்துபோன அடுப்போடு அண்டிய சுவருடன் சாப்ந்தபடி அசையாத விழிகளை மேலே நிறுத்தியிருந்தான் இவனுடைய தட்ட நேற்றிரவு அப்பாவின் ஆரவாரங்கள் முடிந்த பின்னர் இருந்தமழை பாண துண்டு கணா

இவனுக்கும் தங்களுக்குத் தம் தாந்துவிட்டு. அம்மா அப்படியே சுந்து அமர்ந்ததாக ஞாபகம்..

இராசனுடன் ஒப்பிடும் போது தோட்ட வேலைகள் அவனுக்குக் கிடைப்பது குறைவு. அப்படிக் கிடைக்கும் போதெல்லாம் மதிய உணவாக வழங்கப்படும் பாணைச் சுருட்டி எடுத்து வந்து பிள்ளை கஞக்குக் கொடுப்பான். பசிக்களையுடன் வீட்டுக்கு வந்தால் கடன் தொல்லைகள் எதிர்கொள்ளும். அவற்றையும் சமாளித்து நிமிர் பவளை கணவனின் குடிகாரத்தனம் ஒரேயடியாக அழுக்கிவிடும்.

தாயைப்பற்றிய பரிதாப உணர்வு இவனிட மிகுந்தது. அடித்தொண்டைக் குள்ளே கசந்த பித்தத்தைக் காறித் துப்பியவன் தண்ணீர்க் குடத்தை நோக்கி நடந்தான்.

தன்னை ஒருமுறை திரும்பிப் பார்த்து விட்டு பீடி யைச் கவைக்கும் தகப்பனை ஓரக் கண்ணால் நோக்கியபடி குத்தைச் சித்து நீரைப்பருகி அய்வுடன் நிமிர்ந்தான்.

சுற்றுத் தள்ளி அரசுடி வைரவருக்கு முன்பாக வள்ள பள்ளத்தில் ஒரு உருவம் கல்லுடைத்துக் கொண்டிருப்பது இவனுடைய

வழிகளுக்கு ஸ்படு கின்றது சுத்தியளஸ் கல்லை அழக்கும் ஒலி சீராக எழுகிறது. அந்த உருவத்துக்குரியவர் மாணிக்கப் பெரியையா என்பது இவனுக்குத் தெரியும். அவரைக் கல்லுத்தாத்தா என்றே இவன் அழைப் பதுண்டு.

அவருக்குக் கிப்தத்து வயது எண்ணாகிறது

கண்ட கண்ட வியாதிகளும் இந்திய அமைதிப் படையும் அவருடைய குடும்பத்தவரை அள்ளிப்போனபின் கடந்த பத்து வருடங்களாகத் தனியாக வாழ்கிறார்.

பகல் முழுவதும் வெயிலில் நனைந்தபடி கூனிக் கொண்டு கல்லுடைப்பார். ஒவ்வொன்றாக உடைத்துக் குவிக்கும் கற்கள் மாளிகை களாக உருமாறினாலும் அவர் வாழ்வதென்னவோ ஒலைக் குடிசையிலேதான். “தனக்கு அது போதும்” என்று அடிக்கடி கூறுவார்.

இவனைக்காணும் போதெல்லாம் இடுங்கிய கண்களால் உற்றுப் பார்த்துப் புன்னைக்கப்பார். எவ்விடமும் கடன் பால் தனது உழைப்பை நம்பியே வாழும் அவரை நினைக்க இவனுள் ஆச்சரியப்பறவை கிழக்கிக்கும்.

மெல்ல பெரும்சு வீடுக் கொண்டான்.

நெற்று வாத்தியர் சொன்னது நினைக்கு வந்தது.

“சிவகுமார் நீ நாளைக்குப் புதுக் கொப்பி இல்லாமல் வரப்படாது கொப்பரிட்டச் சொல்லி நாலைஞ்சு கொப்பி வாங்கு” கொப்பி இல்லாமல் வகுப்புக்குப் போனால் வாத்தியர் மூங்கில் தடியால் விளாசி விடுவார் என்பது இவனுக்குத் தெரியும் அந்தக் கலைக்கத்தைவிட தந்தையிடம் கேட்பதனால் ஏற்படும் விளைவு பற்றிய அச்சமே இவனுக்கு எழுந்தது

கற்பார் இடுக்கில் முளைத் திருந்தவேப்பஞ்செடியில் குச்சி ஒன்றை முறித்து வாயில் வைத் தபாடி தந்தையை நோக்கி மெதுவாக நகர்ந்தான்

“அப்பா”.....

தொண்டைக்குள் அமிழ்ந்து ஓலித்தது இவனுடைய குரல் ஓரிருதடவை பலமாக இருமிய இராசன் சளியை எட்டித்துப்பி விட்டு சாரத்தினால் வாயைத்துடைத்துக் கொண்டு திரும்பிப் பார்த் தான். பிறகு சொன்னான்.

“குமார் இண்டைக்கு கோவில் மடத்திலை அன்ன தானம் போய்ச் சாப்பிட்டு விட்டு சொப்பிங் பையினில் சாப்பாடு கொண்டு வந்து கொம்மாவிட்டக் குடு.

“அப்பா.....
பள்ளிக்குடம்.....
வாத்தியார்.....
கொப்பி.....”

வார்த்தைகள் இவனுடைய வாயில் வளைய மறுத்தன கையிலிருந்து குறைபிடியை வீசியெறிந்தன் ராசன்.

“பள்ளிக்குடமும்..... மசிரும்..... நாளையிலிருந்து உன்னைப் புலாரிக்கத்தான் கொண்டு போக வேணும் முச்சக் காட்டாமல் சொன்னதைச்செய்” முடிவாகச் சொல்லிவிட்டு நடந்தான்.

வெகுதொலைவில் மேட்டு வீதி வளைவுக்கப்பால் சீவப்பிரகாசம் ஜ்யா செல்வது இவனுடைய விழிகளுக்குத் தெரிகிறது தகப்பன் இவ்வளைவு மேகமாகச் செலவதன் காரணமும் பிற்குத் து இனி இன்று இருட்டும்வரை அவன் மாடாக உழைக்கப்போகிறான்.

கண்களை மீறிய நீரைத்துக்கண்ண்குத் தூந்திலே போய் அமர்ந்து கொண்டான்.

மாணிக்கப் பெரியையா கல்லுடைக்கும் சத்தம் இப்போது சீராகக் கேட்கிறது.

அங்கிருந்து பார்வையை நகர்த்திக் குசினிப் பக்கம் பார்த்தான் சொறி பிடித்த பெட்டை நாய் மட்டும் ஏதாவது கிடைக் கலாம் என்ற நப்பாசையில் உள்ளே பார்த்து வாஸ்டிக் கொண்டிருந்தது உள்ளே எந்த விதசலனமும் இல்லை.

எழுந்து குடிசையின் உக்கல் ஒலைகளின் நடுவே சொருகியிருந்த சொப்பிங் பையை எடுத்துக் கொண்டான்

கடிக்க எழுந்து பின்னே யிருந்து வந்த விசை இவனை நிமிரவைத்தது பூசைகள் எல்லாம் முறைவெந்து முதலாவது சபை ஆய்வாக்கவாகிறது என்றால்கு அடிக்குறியாக பருப்பும் குழும்பும் கமகம வென்று மணத்தன்.

இவனுக்கு எச்சில் ஊறியது. கையிலிருந்து பெரிய “சொப்பிங்” பையை தயாராக எடுத்து வைத்துக் கொண்டான். இவனை பொத்த நாலைஞ்சு சிறுவர்கள் நுழை வாயிலைப் பார்த்து வாயைப் பிளந்தார்கள் இலை நிறைய வாங்கி இயன்றவரை சாப்பிட்டு விட்டு மிகுதியைப் பையிலே போட்டு விட்டுக்குக் கொண்டுபோக வேண்டும் என்பதை இங்குடைய நோக்கமாக இருந்தது.

தேங்கூட்டில் சுக்கள் சலசலப் பது போல மண்டபத் தினுள்ளே பலத்த ஆரவாரம் கிளம்பியது.

வாசலில் நின்றவர் இவர்களை நுழைய விடவில்லை. வரிசையில் ஏற்பட்ட நெருக்குதல் பயப் படியாகக் குறைந்து இறுதியில் நின்றுபோனது

மறுபடியும் சுவருடன் சாய்ந்து கொண்டான்.

முதலாவது சபை முழுந்ததும். சாப்பிட்டவர்கள் ஏப்பம் விட்டபடி கை கழுவப் போன்கள் அவர்கள் சாப்பிட்ட எச்சில் இலைகளை அள்ளிவந்து ஏருக்கலைப் பற்றைக்கு அருகிலுள்ள பள்ளத்திலே கொட்டினார்கள்.

காத்திருந்த குட்டை நாய் கள் உள்ளே நுழைந்து துளாவின.

“கடவே! எவ்வளவு சோற்றை மிசசம் விட்டிருக்கிறார்கள்!” இவன் பசித்த வயிற்றை மெல்லத் தடவிக் கொண்டான்.

இரண்டாவது சபையும் தொடங்கி விட்டது.

இவனுக்குத் தலையைச் சுற்றியது. நழுவிய காற்சிலையை இழுத்துச் செருகிக் கொண்டான்.

தூணைப்போல வாசலில் நின்றவர் இப்பிரதும் இவர்களைக் கவனிக்க வில்லை மற்றவர்களை ஒவ்வொரு வராக கவியமைத்தார்.

“கிளியண்ணே! வா இடமிருக்கு சரசக்கா நீயும் பிள்ளைகளைக் கூட்டுக்கொண்டு உள்ளுக்க வாக்கா.

அம்மான்! நீங்களும் வாங் கோ... பிறகேன் மசந்திறியள்?”

“இல்லத்தமிழ் நான் விட்டில் சாப்பிட்டிட்டன் இனி இடமில்லை”

அதுக்கொன்ன? இதிலையும் கொஞ்சம் சாப்பிட்டுப் பாருங் கோவன் பேந்து சிவப்பிரகாசம் கோவிப்பான் தெரியும் தானே? அந்தாள் மனிசியினர் ஞாபகமா வைக்குது” அவர் மறுபேச்சின்றி வேட்டிச் செருகலைத் தளர்த்திய படி உள்ளே நுழைந்தார். இவன் சுவர்க் கட்டில் ஏறி யன்ன லூடாக எட்டிப்பார்த்தான்.

உள்ளே உணவு பரிமாறுபவர்கள் சுறுகறுப்பாக இயங்குவது தெரிந்தது சிவப்பிரகாசம் ஜயப்டு ஹேம்புடன் நெஞ்சை நிமிர்த்தியபடி அங்கு மிங்கும் நடந்து கொண்டிருந்தார்.

அவருக் கண்டதும் இவனுடைய பிடி நுழையது வரிசையிலிருந்து பெயர்ந்து வெளியே வந்தான் கூட நின்ற வர்கள் புதினமாகப்பார்ப்பதை இவனுடைய முதுகு உணர்ந்தது. அதை அவன் பொருட்படுத் தவில்லை.

வீதியில் ஏறியவன், சுற்றுத் தூரம் நடந்தபின் பற்றைகளி லூடாகக் குதிக்கும் ஒற்றையடிப் பாதையில் கால் வைக்கும் போது திரும்பிப் பார்த்தான்.

முன்றாவது சபைக்காக வெள்ளை வேட்டிகளும், பட்டுச் சேலைகளும் உள்ளேநுழைவதும், வெளியே நின்றவர்கள் திரும் பவும் நெருக்குப்பட்டு அஸ்தி யடவுதும் இவனுக்குத் தெளிவாகத் தெரிந்தது

வெறும் வயிற்றோடு கிடக்கும் அம்மா. மடியிலே உறங்கிப் போன தங்கை.

தோட்டம் கொத்தப்போன தந்தை.

மங்கில் தடியுடன் மிரட்டும் வாத்தியார்.

பசி மயக்கத்தில் இருஞும் விழிகளில் எல்லோரும் மின்னி மறைக்கிறார்கள். கையிலிருந்த “சொப்பிங்”பையினுள் காந்றறை உதி நிரப்பி மேலே ஏற்கிறான். கந்பார்களைத் தடவி வந்த வரண்ட புழுதிக்காந்றுடன் அது மெல்ல மெல்ல மேலெழுகிறது.

இவனுடைய கால்கள் மாணிக்கப் பெரியையாவை நோக்கி நகர்கின்றன.

வெளிப்பு

கொல்லையீல் குப்பை மேட்டில் கொஞ்சத்தீப்பெநருப்பில் வெந்தும் கோடையீலே கொடுவெயீலீல் கோடுகளாப் நிலம் வெடித்தும் என் வீட்டு எல்லையீலே நட்டுவைத்த கறிமுருங்கை பட்டு வீரும் என்று எண்ணீ பார்த்திருந்தேன்.

மாரி வரவீல்லை மழை இடையீல் பெய்யவீல்லை ஓயாது உழைக்கின்ற உழைப்பாளர்கரங்களைப் போல் வேரை எங்கோ நீட்டி வீரந்த நலப்பறப்பில் ஈரத்தைத் தேடி உயிர்ப்படைந்து பச்சை இலை பறப்பி பூமலங்கு பிஞ்சாகி காய் காயாப் தொங்குவது கண்டு களிப்படைந்தேன்

என் ஊரும் என் மண்ணும் என் உற்றும் என் சுற்றும் எமது மக்கள் எல்லோரும் நீரும் நெஞ்சும் போரில் பட்டடியும் பாடங்கள் பதித்து மனத்திருத்தி பொன்னுக்கும் பொருளுக்கும் புகழுரைக்கும் வீலைபோகா உள்ளுங்கள் பெற்று நானை உயிர்ப்பறுவார்

காய்ந்த சுப்ரமண்ணீல் காய்க்கீன்ற கனி இனீக்கும் கரும் உழைப்பில் சீவந்த நிலம் பசுமை பூக்கும் மண்ணுக்குள் நீரைப் போல் மக்கள் மனங்களீலே மறைந்திருக்கும் மானுடமும் ஊற்றெருக்கும் எங்கும் பொது உரீயை பூக்கின்ற புது வாழ்வு மண்ணீல் மலர் மீண்டும் வருமோர் வெளிப்பு

-தணிகையன்-

என்றுமே பக்தன் அல்ல

என் விழிகள் இரை சந்திதியில் அவன் அருள் நினைந்துணர்ந்து நீரை உகுத்த போது பாவியென்றனர்

அருள் பெற்று சந்திதியில் சிரித்தபொழுது பைத்தியமென்றனர்

யாரும் அறியா வண்ணம் எனக்குள் தரிசித்த பொழுது நாத்திக வாதியென்றனர்

-சாதனா-

வசந்த காலக் கீதமகைப் பாடாதோ?

அழகான தேசத்தில் அனலொன்று எழுந்தது
அழிவுக்குள் வாடுகின்றோம்
நிலாக எங்களை துன்பமே தொடர்ந்திட
நிலைமாறிக் கேடுகெட்டோம்
வளமான தேசத்தின் விழிவெல்லாம் தொலைந்திட
விழிவினைத் தேடுகின்றோம்
பழமான பைந்தயிட் பண்பினை இழந்து நாம்
பாரெங்கும் ஓடுகின்றோம்.

கலைகான யாருள்ளார்? கவிபாட யார்நினைவார்?
கவலையால் ஏங்குகின்றோம்
நிலையான எம் பண்பு நீராக எரிந்திட
நினைவற்றுத் தூங்குகின்றோம்
விலைபோன எம்தலையும் வீழ்கின்ற நாள்தேடி
விதியோடு போராடுகிறோம்
மலைபோல அரக்கரை மண்ணெங்கும் குவித்தெமை
மரணித்துக் கூத்தாடுகிறார்.

உரிமையினை யாம்கேட்டோம் உள்ளதனை இழந்திட்டு
உயிருக்காய் போராடுகிறோம்
சரிபாதி தாவென்றோம் சரிவரா தென்றுதுயர்ச்
சகதிக்குள் நீராட்டுகிறார்
எரிகின்ற எம்மண்ணில் எண்ணைதனை ஊற்றுறார்
எரிமலைக்குள் நீராடுகிறோம்
அரியவையரின் இரத்தத்தை உறுஞ்சியே குடித்தவரை
அணைத்தேயிவர் பாராட்டுகிறார்

கற்பக தருவாக அணிசெய்த விருட்சங்கள்
காப்பரணில் கிடக்கின்றது.
அற்பமாய் நாம்காத்த அருமை வளமெல்லாம்
அரக்கரால் உடைகின்றது.
சொற்பெருக்கிச் சோகமுடன் காவியங்கள் பாடியன்றிச்
சந்தோசம் கிடைக்கவில்லை
பொற்புடைய எம்மண்ணின் பொதுவான தர்மங்கள்
பொருந்தாது விடைகொள்ளுதே:

நீர்வை கலைவரன்

யாருக்கான கல்வி? எதற்கான கல்வி?

ஸேராசிரியர் சிவசௌகநம்

நம்முடைய கல்வி முறை பல மாற்றங்களைக் கண்டுள்ளது. நாம் அறிந்த இன்றைய கல்வி முறை அதாவது பாடசாலைக் கல்வி முறை ஆங்கிலேயர் மூலமாக நம்மை வந்தடைந்தது தான்,

கொலனியச் சூழலில் கொலனிய நிருவாகத் தேவைகளை முதன்மைப்படுத்தி உருவான கல்வி முறை கொலனியத் தின் கீழ் ஏற்பட்ட சமூக மாற்றங்களை உள்ளாங்கியிடும் அதன் பின்பான மாற்றங்கட்டு அமையவும் மாற்றங்கட்டு உட்பட்டது. எனினும் கல்வி புகட்டும் முறை பாடசாலை வகுப்பறை சார்ந்தே பேசப்பட டாலும் கடந்த இருபது இருந்ததந்து வருட காலத்திற்குள் நமது பாடசாலைகள் கல்வி முறையில் ஏற்படுள்ள சீர்வீ காரணமாக கல்வி முறையில் சீர்வீந்தத்தைப் புகுத் தினாலும் அது எதிர் மாறான விளைவுகளையே ஏற்படுத்தும் எனும் நிலைக்கு நாம் வந்துள்ளோம்..

எழுதவும் வாசிக் கவுமான அறிவை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டால் நம் கல்வி முறை ஆசியாவில் வெற்றிகரமான ஒன்றாகவே கொள்ளலாம்

கல்வியின் தரத்தைப் போதுதவரூதாய் மொழி கல்வி நடைமுறைப்படுத்தப் படும் வரை உயர் கல்விக்குமான வாய்ப்பு நகரம் சார்ந்து ஓரளவு வசதி படைத்தும் இருந்தவர்கட்கே எட்டி யது எனலாம்.

எனவே இலவசக் கல்வியுடன் தாய் மொழிக்கல்வி இணைந்த பின்பே பரந்து பட்ட அளவில் தரமான கல்வி நாட்டின்பல பாகங்களையும் எடுத்து எங்கும் தெளிவு அதே ஹேணா நாட்டில் குறிப்பாக கிராமியச் சூழலில் இருந்து வந்த நிலவுடமைச் சமூக உறவுகள் சமூக அடிப்படையிலும் பிற்பட்ட மக்கள் பிரிவுகள் முழுமையான கல்வி வாய்ப்புக் களை பெற முடியாது தடுத்தன.

1956ல் ஏற்பட்ட ஆட்சி மாற்றமும் அதற்கு ஏதுவாக இருந்த சமுதாய விழிப்புணர்வும் இடது சாரிச் சிந்தனைகளுது விழிப்புணர்ச் சபையில் பிற்பட்டு நிலையில் இருந்த மக்களது கல்வி உயர் உத் திசோகங்களுக்கான வாய்ப்பத்தை ஏற்படுத்தி நினைவு ஏற்றத் தாழவுகள் தொடர்ந்தும் இருந்தன.

நகரங்கட்கும் கிராமங்கட்கும் இருந்து வந்துள்ள பொருளாதார இடைவெளியும் உடலுழைப்புக் கும் அலுவலகவேலைகட்கும் இடையில் இருந்த சமூக பொருளாதார ஏற்றுத் தாழ்வும் நமது கல்வி முறையின் சமன்றை வளர்ச்சியை ஊக்கு வித்தன.

நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியின்மையின் நடுவே கல்வி பெற்றோர் தொகையின் வேகமான வளர்ச்சி படித்தோரின் வேலையின்மையும் தொழில் (குறிப்பாக மருத்துவம், எந்திரவியல் சார்ந்த கல்விக்கான பெரும் ஹேண்டு தலை உருவாக்கியது) இதன் பின்னையிலேயே 1970 - 71ல் முன் வைக்கப்பட்ட தரப்படுத்தல் முறையையும் இன்றைய நியூப்ரிகளின் தோற்றுத்தையும் பாடசாலைகளை புறமொதுக்குமளவான வளர்ச்சியையும் விளங்கிக் கொள்ளவேண்டும்.

1977ல் யு. என். பி அதிகாரம் வந்த பின்பு தனியார் மயமாக்கல் பொருளாதாரத் துறையில் நேரடியாகவே புகுந்தது, கல்வித்துறையில் அது மறை முகமாகவே ஊக்கு விக்கப்பட்டது பல்கலைக் கழக மட்டத்தில் தனியார் மருத்துவக் கல்லூரி தோற்று விக்கப்பட்டு பிற மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் பல வேறு தொழிற்றுறைகளில் இருந்த வர்களும் எதிர்த்தும் ஒத்துழைக்க முறுத்தும் காரணமாக முடிவுக்கு வந்தது.

அதே வேளை நாட்டில் காளான்கள் போல பெருகியுள்ள “சர்வதேசப் பாடசாலைகள்” எனப் படும் தனி யார் பாடசாலைகள் வசதி படைத்தவர்கட்கும் ஊழல் மிக்க ஆட்சிகளின் கீழ் உருவான புதிய பணக்காரர்கட்குத் தங்கள் பிள்ளைகளை அனுப்பி வைக்க வசதியான அமைப்புக்களாயின.

இத்தகைய பாடசாலைகள் எல்லாவற்றிலும் ஏற்கக்கூடிய கல்வித்தரம் இல்லா விட்டுமும் நமது கல்வியின் சீரிவால் சர்வதேசப் பாடசாலைகள் வருத்துறைகளில் ஆங்கிலத்தின் ஆந்தக மானம் மிக்க தனியார் துறைச் சமூக நிறுவனங்களில் என்ஜி. கிடைத்துள்ளது. ஒக்களுக்கு நிகராக நிற்கின்றன.

சமூக ஈடுபாடுகளும் சமூக நீதிக்கான வேட்கையும் அநீதிகட்டுக்கெதிரான கோபஉணர்வும், வீமர்சன மனோபாவழும், சமூக மாற்றத்தீற்கான செயலாக்கமும், வெகுசனச் சார்பான நடைமுறையும் மாணவப் பருவத்தீவேலேயே பயிராக்கப்பட வேண்டும்.

இவற்றைவிட அயல்நாட்டு பல்கலைக்கழகங்களுடன் கூட்டு முயற்சியாக இங்கு தனியார் பல்கலைக்கழகங்கள் முனை விடத்தொடங்கியுள்ளன.

சிங்களமொழி பற்றும், பெளத்த மத விழுமியங்களும் பற்றிப் பேசகின்ற பெரும் பான்மை இன மேற்தட்டுமொந்தர் தங்கள் குழந்தைகளை தனியார் பாடசாலைகளில் ஆங்கில வாயிலான கல்விக்கும் தொடர்ந்து மேற்படிப் புக்கு வெளிநாட்டுக்கும் அனுப்பி வருகின்றனர்.

புதிதாக உருவாகும் அயல் ஒத்துழைப்புப் பல்கலைக் கழகங்கள் மூலம் அவற்றில் சிலருக்கு அதே விதமான வசதி குறைந்த செலவிற் கீட்டுகிறது இன்று தாய்

மொழிக்கல்வி பற்றிய அக்கறை குறைந்து விட்டது மருத்துவம் தொழில்நட்பம் வணிக வியல் நிருவாகம் போன்ற பல துறைகளில் ஆங்கிலத்தின் ஆந்தக குத்துக்குப் பூண் அரசுஅங்கீராம் சமூக நிறுவனங்களில் என்ஜி. கிடைத்துள்ளது.

தாய் மொழி மூலம் உயர் கல்வி என்பது ஒரு சடங்காகவும் ஒரு சிலர் சிறிது காசு சம்பாதிக்கும் ஒரு வழியாகவும் முடங்கி விட்டது. ஏனையில் தொழில் நுட்பத் துறைப்பட்ட தாரிகளில் கணிச மாணோர் வெளிநாட்டு வேலைகளை நாடுகிறார்கள்.

நமது நாட்டின் தொழில் விரித்தி குறைவதனால் வெளியார் கம்பனிகளுடன் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ சேர்ந்து வேலை செய்யவேண்டி இருந்தது. உள்நாட்டு உற்பத்தி தேய்கிற அதே வேலை நவீனைய மாதல் உலக மயமாதல் திறந்த பொருளாதாரம் என்கிற பேர்களில் வெளிநாட்டு ஆதிக்கம் மேலும் வலுப் பெறுகிறது.

நமது கல்வி முறை இந்தச் சீர்விவக்கு எவ்வாறு முகங் கொடுக்கப்போகிறது என்பது நம் முன்னுள்ள முக்கியமான கேள்வி. இன்று நமக்கு முன் வைக் கப்படுகிற புதிய கல்வித்திட்ட ஆலோசனைகளில் பயனுள்ள கருத்துக்கள் சில உள்ளன.

ஏட்டுப்படிப்பைவிட நடைமுறை சார்ந்த வியங்களுக்கு அழுத்தம் தரவேண்டும் என்பது அவற்றுள் முக்கியமானது ஆயினும் அதை நடை முறைப்படுத்துவதற்கான வசதியோ வளங்களோ அனே கமாக உண்மையான நோக்கமே அரசாங்கத்திடம் இல்லை.

அதை நடைமுறைப் படுத்தப்பாடசாலை ஆசிரியர்களை மீள் பயிற்சிக்கு உட்படுத்துகிற தேவை பெரிது மேலும் பாடசாலைக் கல்வி முறையின் தொடர்ச்சியான உயர் கல்விதோழில் பயிற்சிக்கட்கான திட்பங்கள் என்ன அனை எவ்வாறு?

சமூக உணர்வற்ற கல்விமான்களும் தொழில் வல்லுணர்களும் இயந்திரங்களை வீட்க் கீழானவர்கள்

நாட்டுப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான திட்பங்களுடன் பொருந்துகின்றன என்பதை பற்றி போதிய கவனம் எதுவும் இல்லாமலே கல்விச் சீதிருத்தம் இன்று முன்வைக்கப்படுகின்றது.

அதிலும் முக்கியமாகச் சொல்கே நிதி நிறுவனங்கள் இல் வசக் கல்விச் செலவு பற்றி விதிக்கும்

நமது கல்விக் கொள்கை திருப்பப் படுகிறது என்பது கவனிக்க உகந்தது. இன்று தகவல்யுகம் பற்றியும் கண்ணி முறை பற்றியும் நிறையப் பேசப்படுகிறது,

கண்ணிக் கல்வி மூலம் வாழ்வில் முன்னேறலாம் என்று பலர் நம்ப வைக்கப்படுகின்றனர்.

கண்ணிகளின் பயன் பற்றியோ அவற்றின் அவசியம் பற்றியோ நவீன தகவல் வழங்கல் பரிமாறல் வசதிகளின் வலிமை பற்றியோ மாற்றுக்கருத்து ஏதும் இல்லாமலே நமது நாட்டில் விருத்தி செய்யப்பட்டுவருகிற கண்ணி அறிவு நமது நாட்டின் சுயசார்புக்கோ பொருளாதார மேம் பாட்டுக்கோ தொழில் வளர்ச் சிக்கோ உற்பத்திப் பெருக்கத் துக்கோ உதவாது என்று தைரியமாக கூறுமுடியும்.

வைத்து நாம் நமது கல்வி முறை யையும் அதன் எதிர் காலத்தையும் பற்றிச் சிந்திப்பது அவசியம். நமது கல்வி வணிக மயமாகிவிட்டது. ஒரு இளம் பரம்பரை உருவாக நாம் என்னசெய்யமுடியும்? நமது கல்வி நிறுவன அமைப்புக்களின் வரையறைக்குள் இது இயலு மானதாக தெரியவில்லை. சமூக சுடுபோடும் சமூக நிதிக்கான வேட்கையும் அநீதிக்கெதிரான கோப உணர்வும் விமர்சன மனோ பாவமும் சமூக மாற்றத்திற்கான செயலூக்கமும் வெகுசனச் சார்பான நடைமுறையும் மாணவர்ப் பருவத் திடீலே பயிராக கப்பட வேண்டும். சமூக உணர்வற்ற கல்விமான்களும் தொழில் வல்லு னரவுகளும் இயந்திரங்களைவிடக் கீழானவர்கள். கல்வித்துறையில் உள்ளவர்கள் இது பற்றிக் கவன மாகச் சிந்தித்து நமது நாட்டின் எதிர் காலத்திற்கு ஒளியுட்டும் புதிய தலைமுறையை உருவாக குவது பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டும் நல்ல செயற்பாடுகள் வகுப்பறை கட்டு உள்ளும் வெளியும் நிகழ்த்தப்பட வேண்டும். *

இன்று நமது கல்வி முறை நயமாக நமது நாட்டினதோ அதன் மக்களினதோ நலன்களை முதன்மைப்படுத்துகின்ற ஒன்றால். அதனால் நவ கொல்லியையுக்கத்தின் ஏகாதிபத்தியத்தின் எசமானர்களது கட்டளைக்கமைய இயங்கக் கூடிய சிற்றுழியர்களை உற்பத்தி செய்யும் ஒரு கருவியாக மாறி வருகிறது.

இதிலிருந்து நாம் விடுதலை பெறுவது எவ்வாறு என்பதே நம்முன்னுள்ள சவால் எல்லா வற்றையும் கேள்விக்குட்படுத்தவும் எதையும் ஆராய்ந்து

அறியவும் எந்த நிபுணத்து வத்தையும்தீர்த்து வாதாடவும் அப்பறவும் உறுதியும் கொண்ட ஒரு இளம் பரம்பரை உருவாக நாம் என்னசெய்யமுடியும்? நமது கல்வி நிறுவன அமைப்புக்களின் வரையறைக்குள் இது இயலு மானதாக தெரியவில்லை. சமூக சுடுபோடும் சமூக நிதிக்கான வேட்கையும் அநீதிக்கெதிரான கோப உணர்வும் விமர்சன மனோ பாவமும் சமூக மாற்றத்திற்கான செயலூக்கமும் வெகுசனச் சார்பான நடைமுறையும் மாணவர்ப் பருவத் திடீலே பயிராக கப்பட வேண்டும். சமூக உணர்வற்ற கல்விமான்களும் தொழில் வல்லு னரவுகளும் இயந்திரங்களைவிடக் கீழானவர்கள். கல்வித்துறையில் உள்ளவர்கள் இது பற்றிக் கவன மாகச் சிந்தித்து நமது நாட்டின் எதிர் காலத்திற்கு ஒளியுட்டும் புதிய தலைமுறையை உருவாக குவது பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டும் நல்ல செயற்பாடுகள் வகுப்பறை கட்டு உள்ளும் வெளியும் நிகழ்த்தப்பட வேண்டும். *

ஒரு அவநும்பிக்கை வாதி

மேகத்தீர்னின் கருநிறப் பகுதி கையே பார்க்கிறான், ஒரு தக்தவ ஞான் கருப்பு வெண்ணமைப்பகுதி கைவைப் பார்த்து வீப்பட்ட கிறான். ஆனால் வாழ்க்கையில் நம்பிக்கையுள்ளவனோ மேகத் திரும்பப் பார்த்துக்கொண்டிருப்ப தீவ்கை அதன்மீது நடக்க ஆழ்பித்து வீருகிறான்

எனின்

எமதுசமூகம்

-குரியநிலா-

எங்கள்
வாழ்க்கை ஒடையீன்
வெள்ளம்
இளையதலைமுறையீன்
இரத்தமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது!

இழந்த உரிமைகளைப்
பெறுவதற்காய்
இழந்து கொண்டிருக்கும்
எங்கள் தேசத்துச் செல்வங்கள்
ஏராளம்!

மூட்கம்பி வேலிகளுள்
மூடங்கப் போய்க்கிடக்கும்
தமிழ்க் கிராமங்கள் பாடும்
முகாரி ராகங்கள்
மூழந்து போன உதயத்தையல்லவா
உணர்த்தி நிற்கின்றது!

பற்றுச் சீட்டிடுன்
பழிட்டு நிறுத்துக் கொடுக்கும்
கடைச் சர்க்குகளாய்
எங்கள் இளசுகளின் நிலை
இழந்து போகின்றது!

தட்டிரீகைகளில்
படிப்பதற்காகவே
ஒரு பக்கம்
“காணாமற் போனோர்”
என அச்சுடிக்கப் படுகின்றது!

முகவரிகள் தொலைந்து
மூலைக்கொரு முடமாய்
எப்பழுவுகள்
எறியப்பட்டுக் கிடக்கின்றது!

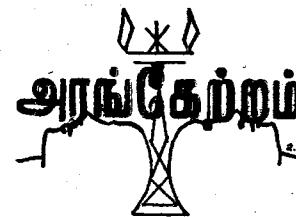
காகடத்தனமும்
கற்பழிப்புக்களும்
வாடையாட்க்கும் வாழ்வாய்
எங்கள் சுற்றும்
நாற்றப்பட்டிருக்கிறது!

இனவாதச் சுவருக்கு
இரத்த வெறிச் சாந்தீட்டு
இறுக்கக் கட்டியெழுப்பி
“சமாதானம் செய்வோம்”
எனப் பொய்ச் சத்தியம் மூங்கும்
வெள்ளையாட்கப்பட்ட
கல்லறைகள்!

உணர்வுகளை
அடக்குவதற்காக
உடனுக்குடன் பீறப்பிக்
கப்பும்தடைச் சட்டங்கள்!
எல்லாம்
சமூக வெளிகளில்
சஞ்சிரித்து எம்மை
சங்காரம் செய்து
கொண்டிருக்கின்றன
அத்தியாவசியப் பண்டங்களைக்கூட
அடையழுதாது
அகற்றுகளாக அலையும்
ஆதரவற்ற தமிழர்

அடையாள அட்டைகளை
அசதியின்றித் தூக்கிச் செல்லும்
இளசுகளும் பழுக்களும்

இவ்வாறு
மூட்கம்பிகளால் சுற்றப்பட்ட
முண்டமாக
எம் சமூகம்
குற்றண்டு குனீந்து
மெல்ந்து மெதுவாய்
மெளனமாய்ச் செத்துப் போகின்றது.

“மகனுக்கு அறிவிச்சாச்சோ”

அங்கு வந்திருந்த ஒரு
சிலரில் ஒருவர் வல்லிபுரத்தின்
தூத்து உறவினரான மயில்
வாகனத்திடம் கேட்டனர்.

“செஞ்சிலுவைச் சங்கம்
மூலம் சொல்லப்போனவை. வீட்
ஷலை ஒருத்தரும் இல்லையாம்
ரெலிபோன் றிங் பண்ணுதாம்
ஒருத்தரும்எடுக்கினம் இல்லையாம்”

“அறிவிச்சுக்தான் என்ன
ஒடிவந்து குதிக்கப் போறானே.
சும்மா விட்டிட்டு நடக்கிற
காரியங்களை பாருங்கோ.”

இது அருகில் இருந்த
சொந்தக்காரர் ஒருவரின் கோப
வார்த்தை.

“சயிக்கிள் மெக்கானிக்
சரவணன்றை தேப்பனும் இராத்
திரிச் செத்துப் போனாராம்.
அவங்கடை செத்தவீட்டுக்கும்
சனம்போகும். செய்யிற காரியங்
களை நேர்காலத்தோட் செய்து
முடிக்க வேணும் ஆளனி
இல்லாமல் பிறகு அவஸ்யாக
கூடாது”

அவசரப்படுத்தினார் உறவினருள்
ஒருவர் வல்லிபுத் தாரை
வெள்ளைச் சேலை விரித்து
வாங்கில் வளர்த்தப்பட்டிருந்தது.

வெள்ளத்துணியால் முடிமுகம்மட்டும் வெளியே தெரிந்தது.
அதில் மொய்க்கமுனையும் இலையான்களை கையிலிருந்த வேப்
பிலையால் இடையிடையே கலைத்
துபடி அவரது மனைவி செல்லம்மா.
இரவிலிருந்து பலமுறை கத்தி
அழுதகளைப்பால் சோந்தபடி
இருந்த அவள் மீண்டும் வாய்விட்டு
அழுதாள்.

யாதவன்

“அவள் ஒரு குறையும்
இல்லாமல்தான் இருந்தவர்.. மகனை
பாக்கேல்லை எண்டகுறைந்தான்.
அதைமட்டும் எங்களாலை நிறை
வேற்றி வைக்க முடியேல்லை. அது
நிறைவேறி இருந்தா அவற்றை
உயிர் நிம்மதியா பிரிஞ்சிருக்கும் -
கடசியாயும் செல்லம்மா-சண்டுகம்
வந்தாட்டானே சண்முகம் வந்துட்டானே
எண்டபடிதான்-அவற்றை
சீவன் போனது”

அவனது கண்கள் குளமாகி-
ஒவென்று அடைத்தகுரலில் கதறி
மீண்டும் அழுதாள்.

“அவர் போயிட்டார் - நான்
அவரை நல்லாத்தான் பாத்தனான்...
என்னை இனி ஆர் பாக்கப்
போகினம்- எனக்கு தண்ணி
மென்னி ஆர் தரப்போகினம்”

“செல்லம்மாக்கா..... கொஞ்சம் ஆறிஇருங்கோ...அப்பிடி உங்களைப் பார்க்க ஆக்கள் இல்லையே”

பக்கத்தில் அமர்ந் திருந்த உறவுக்காறி அவளைத் தேற்றினாள்.

வல்லிபுரம் அந்தக் கிராமத்தின் ஓய்வெழற்ற கிராம சேவகர் ஓய்வு பெறுவதற்கு முன்னர் அந்தக் கிரா மத்தில் மட்டுமல்ல அயலூர்களிலும் அவருக்கு செல் வாக்கு இருந்தது. மகன் சண்முகநாதன் அவஸ்திரேவியாவில் இருதயநோய் சத்திர சிகிச்சை நிபுணராக இருக்கிறான். என்பத்திற்கும் இனக்கலவரத்துக் குப் பின்னர் இங்கு வைத்திருப்பது பயமென்று வல்லிபுரமும் செல்லம் மாவும் தான் முனைப்பாக நின்று அவனை அனுப்பிவைத்தனர்.

அவன் காதல்கீதல் என்று எவற்றிலும் ஈடுபாடு காட்டாததால் வல்லிபுரமே தமது வசதிக்கும் தகுதிக்கும் ஏற்ற ஒரு பெண்ணைத் தேர்ந்து கொழும்புவரை கொண்டு சென்று அனுப்பிவைத்தார். ஒரே ஒரு பிள்ளையின் கல்யாணத்தில் பங்குகொள்ள இயலாமை அவருக்கு ஆழமான மன்க்கவலையைத் தந்திருந்தாலும் வீடியோ கொப்பியில் கல்யாண நிகழ்ச்சி களைக் கண்டு ஒரளவு தன்னை தேற்றிக் கொண்டார்.

மகளின் முன்றாவது பிறந்த நாளை தாய், தகப்பனுடன்

கொண்டாட வேண்டும் என்பதற்காக அவஸ்திரேவியாவில் இருந்து ஒரு முறை வந்து போனவன் அதன் பின்னர்- இங்கு வந்து போகும் சிரமங்களை கருதி மீண்டும் வர வில்லை.

மகன் காயத்திரி அவஸ்திரேவிய நாட்டு குழல் கலாச் சாரத்துடன் இணைந்து ஒரு கூட்டுக்கலாச்சாரத்துக்கு பழக்கப் பட்டுவிட்டாள் மகளின் எதிர்காலத்தை கருத்திற் கொண்டாவது அங்கு கால்வாண்ற வேண்டிய நிலையும் தோண்றிவிட்டது.

வல்லிபுரத்தாரும் மகன் சண்முகம் தங்களைப் பார்ப்பதற்காக இங்குவந்து நாட்டுப்பிரச்சனையால் போக்குவரத்து இடைஞ்சலுக்குள் சிக்கிச் சிரமப் படுவதை ஆரம்பத்தில் விரும்பவில்லை ஒரு சிலர் இச் சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் வந்து போவதை அறிந்த பின்னர் கடந்த மூன்று மாதங்கால மாக-மகனையும் மனைவி பேரப் பிள்ளையையும் பார்க்கவேண்டும் என்ற ஆவல் அவரிடம் எழுந்தது.

“நான் செத்தாலும் உன்னை ஒருக்கா பார்த்துவிட்டு சாகவேணும் போலை இருக்குமுருக்கா சிரமத்தைப் பாராமை வந்திட்டுப் போ”

அவள் சாகப்போவதை உனர்ந்துதான் சொன்னாரோ இறுதியாக தொலைபேசியில் அவர் பேசிய வார்த்தை இது.

“அப்பா அடுத்த மாதம் காயத்திரியின்றை பரதநாட்டிய அருங்கேற்றும் பெரிய ஹோல் எடுத்து வந்தாச் செய்யப்போறும் எத்தனையோ பெரிய பெரிய ஆக்கள் எல்லாம் வர இருக்கினம் அந்த வேலையாத்தான் இப்படித்திரியிறன்- இந்த வயசைவிட்டா பேந்து அவனும் பரதநாட்டியத்தை விரும்பயாட்டாள் இது நடத்திற்க திலை உங்களுக்கு எங்களுக்கு எல்லாம் பெருமைதானே இதை முழிச்சுக்க கொண்டு நான் உங்களைப் பார்க்க வாறன்”

மகன் சண்முகநாதனின் பதில் வல்லிபுரத்துக்கு உள்ளார்ப் பெருமையாக இருந்தாலும் ஆழ மனதில் அவசது வருகைக்கான ஏக்கம் உடல் வருத்தத்துடன் மனவருத்தத்தையும் அதிகரித்தது. கடைசியாக ஒருமுறையாவது மகனைக் காண மாட்டேன்” என்ற ஏக்கம் அவரது உயிர் பிரியும்வரை இருந்தது.

வல்லிபுரம் விதானையாரின் சாவீடு எளிமையாக நடந்து கொண்டிருந்தது. பெரிதாசுக்கூட்டம் இல்லை. சொந்தக்காரர் பதினைந்து பேர்வரை விரும்பியோ விழும்பாமலோ அவரது இறுதிக் கிரியைகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

சயிக்கிள் கடை சரவணன் படிக்காதவன்தான் இருந்தும் அந்த ஊரில் அவனுக்கு என்று ஒரு தனி மரியாதை இருந்தது. நகருக்குச் செல்லும் தெருச்சந்தியில் முகப்புக் கடை அவனுடையது கிரா மத்தை விட்டு வெளியேறும்

ஒவ் வொருவரும் அவனது முகத்தைப் பார்த்து புஞ்சிரிப்போடு கூட்டிய தலையசைப்படுன் தான் செலவர். இருவு பகல் எப்பொழுது என்றாலும் சயிக்கிளில் ஒரு பிழை என்றால் கடை பூட்டியிருந்தாலும் வைத்தும் திருத்திக் கொடுப்பான். அவனிடம் செல்லும் எல்லோரையும் வரவேற்று அவர்களது நலன்களை விசாரித்த படியே வேலைகளைச் செய்வான். நியாயமான கலியையே பெற்றுக் கொள்வான்.” “சைக்கிள் திருத்து வதில் சண்முகம் கைராசிக் காரன்” சண்முகத்தின் கைப்பால் கைக்கிள் இரும் மாதிரி ஒடும் என்பது ஊரவர்களின் அபிப்பிராயம். வெளியூர்களிலும் இந்த அபிப்பிராயம் பரவி அங்கிருந்தும் அவனுக்கு கோலையை வரும் அத்துடன் ஊரில் நடக்கின்ற நன்மை தீமைகள் அனுத்தையும் முன்னின்று நடத்தும் ஒரு சிலருள் அவனும் ஒருவனாக இருந்தான்.

இறுதிக் கிரிகைகள் முழிந்து சடலங்கள் இரண்டும் மயானத்துக்கு வருகின்றன. வல்லிபுரம் விதானையாரின் சடலம் பிரேதவானில் பத்துப் பன்னிரண்டு பேருடன் வந்து சேர்கிறது. பின்னால் சிறிது தூரத்தில் மலர்தண்டிகை-பாடையில் சரவணனின் தந்தையாரின் சடலம் ஊரே திரண்டு வருவது போல் ஊர்வலமாக வருகிறது.

இரு சடலங்களும் சிதையில் வைக்கப்பட்டு தகனம் செய்வதற்கான ஆயத்தங்கள் நடைபெறுகின்றன சரவணனுக்காக வந்தவர்கள் அவனது தந்தையாரின் சடலம் வைக்கப்பட்ட

சிதையை சுற்றிக் காணப்படுகின்றனர். தாங்கள் வந்ததை சரவணன் பார்த்து விட வேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல தாங்கள் இறுதிவரை நின்று உதவி புரிந்தவர்கள் என்பதற் காகவும் எதையாவது செய்வதிலும் அபிப்பிராயம் சொல்வதிலும் ஈடுபட்டிருந்தார்கள்.

சிறிதுதார இடை வெளியில் வல்லிபுரம் விதானையாரின் சடலம் வைக்கப் பட்டிருந்த சிதையை உறவினர் ஒருவர் கொள்ளிக் குடம் சுமந்தபடி சுற்றிக் கொண்டிருந்தார்.

உறவினர்கள் சிலரும் சடலத்தை ஏறிப்பதற்கு வந்த கூலிக்காரர்களும் அங்கு கூடி நிற்கின்றனர் சரவணனின் தந்தையாரின் பிரேத ஊாவலத்தில் வந்தசிலரும் அவர்களுடன் இணைந்து கொள்கின்றனர்.

வெய்யிலுக்காக சடலை ஆலமர் நிழலில் கூடி நின்றவர்களில் ஒருவர் மடித்து வைத் திருந்த வாரப்பத்திரிகை ஒன்றை வரித்து. அருகில் நின்றவருக்கு காட்ட அங்கு ஒரு கூட்டமே கூழின்று அதை எட்டிப்பார்க்கிறது.

அப்பத்திரிகையின் ஒருபக்க மூலையில் பிரபல சத்திர சிகிச்சை நிபுணர் சண்முகநாதன் தவமலர் தம்பதிகளின் புதல்வி

காயத்திரியின் பாதநாட்டிய அரங் கேற்றும் இன்று மாலை ஜந்து மணிக்கு அவுஸ்திரேவி யாவில் சிட்டி நகரிலுள்ள எண்டர்சன் மண்டபத்தில் நடை பெறும் என்ற விளம்யாம் - வல்லிபுரத்தாரின் பேத்தியின் அழகான பாதநாட்டிய அபிநியத்தோற்றும் கல்பியத்தில் பளிச்சிட்டுக் கொண்டிருந்தது.

நம்பிக்கை

சு. ரஜீபன்

நம்பிக்கை! நூம்புகளில் அறையப்பட்ட மூக்கரிசும்

மன்தவீர்களுக்கு வீராந்தாகும் சீந்தகை ஆற்று.

மன்தன் சீந்தகைச் சீப்பிக்குள் நம்பிக்கைமுத்து.

மன்தம்! இன்னமும் எழுதமுடியாத காவியம்.

மன்தசீருஷ்டியில் நம்பிக்கையின் கட்டுமானம் நல்வகை ஏற்றியது.

வழுக்கீய தரையிதும் வாசனை கொள்வது நம்பிக்கை.

உயிரின் உன்னத்தத்தீல் நம்பிக்கை தீரியாகியது. கண்ணீர் கண்டு நாட்டில் உள்ள பெரியவர் களது உதவியும் ஆசியும் தான் காரணம், அத்துடன் தமிழ் நாட்டு ரசைப் பெருமக் களுடைய அங்கும் ஆதரவும் எனக்கு இருந்தது.

பகலும் இரவும் பொருத்தமைந்த ஒருநாள் பொழுது ஒன்றும்

உணர்த்தலையா? தீருநாள் என்றும் தீத்தீக்காது.

மணலைவாரி கண்ணில் இறைக்கும் மனதை உடைத்தால் மரணம் கீட்டும் அன்றி.

வெம்மைகண்டு கொடுமைதங்களை சீந்ததெத்தீந்து சீனத்தை அடக்கி நெஞ்சைநியிரத்தீ நேரேநடந்தால் நஞ்சுகீ வீலகீ நல்லது பிறக்கும்.

மன்தா! மழை பெய்தால் மட்டும் மகுடம் ஏறாது

நி! இன்பத்தை மட்டும் துய்ப்பதற்கு இது ஒன்றும் சுந்தர லோகமல்ல மட்டும் உலகா?

இன்பத்தை மட்டும்
துய்ப்பதற்கு
இது ஒன்றும்
சந்தர லோகமல்ல

நெல்லை
வயலில்தான்
விஷதக்க வேண்டும்
விஷதத்துவீட்டு
வீட்டில் இருந்தால்
கதீர்வராது.

சேற்றில்
இறங்கினால் தான்
களளப்பிருந்கலாம்.

சேற்பூசீப
தேகமென்று
சீனக்காதோ
பாசி பழந்த
உள்ளத்தைவிட
அது மேல்

சீந்தீயவியார்வைக்கே
சீல்லறை கிடைக்கும்

உலகம்
நம்பிக்கையில்
நகர்கிறது.
அடோ!
முட்டாள் மனிதர்களே!

மூலையில் குந்தீ
அழுதிருந்தால்
வாழ்க்கையில்
சாரல் சீந்துமா?

இலையுதீர்காலம் கண்டா
இடியேறு கேட்ட
அரவமாய் இருப்பது.

மனிதா!

நீ
தூங்கியது போதும்
அழுதவீழிகளை
அலக!

வசந்தம்தேடி
காத்திருந்தது போதும்
உன்வாயிலுக்கு
அகத இழுத்துவா!

ஏ! மனிதர்களே!
மேற்றைகளுக்காய்
இன்றைக் கரைத்து
நாகளக்களையல்லவா

நீத்தம்
தொலைக்கிறீர்கள்
நம்பிக்கைகளில்லா
மனிதன்
நரகத்தில் வீழ்ந்த
குருடன்

பேதை மனிதர்களே!
பேசும் மனிதர்களே!
அழுதவார்த்தைக்கு
ஆழுகேது!

கண்ணீர்
முகத்தை நனைப்பதனால்

காயம்
ஆற்போகுமா?

கடலில்
வீழ்ந்து அழுதால்
கரைஏற்றழுயமா?

கொண்டு போகும்
புயலைக்கண்டு
அஞ்சி அழுது
புரண்டால்

கொண்டுவரும்
தென்றலை
உணரமுழுயாது

மனிதா!
நம்பிக்கை கொள்

வித்தின்
நம்பிக்கைதானே
விருட்சமாகிறது

முத்தினை சழியோடு
பெற்றதனால்தான்
முத்துக்குப் பெருமை

காயத்தைக்கண்டு
கண்ணீர் விட்டால்
காலத்தை உன்னால்
மேசீக்க முழுயாது

நல்லதைத்தேழும்
மனிதனே!

தாயகம்

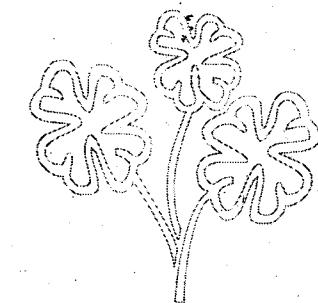
கெட்டதைக்கண்டு
கீழ்ப்பாழூதே
வெட்டெனமற!

பட்டடதீட்டிய
வைரம்போல்
துன்பம் தீண்டிய
உள்ளம்வெல்லும்
உலகைநாளும்

தோல்விகண்டு
துவளாதே!
வாழ்வ இருக்கு
இன்னும்

இன்றே
தோல்விகள் தூங்குவதற்காய்
தாலாட்டுப்பாரு
எங்கே!

நம்பிக்கைக்கீதம்
நயமாகக் கேட்கட்டும்
நிச்சயம்
நாகளயவிழியல்
உனக்காக

தாயகம்

உலகமயமாதாரப் பண்பாடு

வே. சேந்தன்

தொன்னாறுகளில் “உலகமயமாதல்” பற்றிய சிந்தனை புத்திஜீவி களிடம் மட்டும் இருந்தது. இன்று பொதுமக்களுக்கு அதூபரவலாகக் கப்பட்டு வரும் இவ்வேளையில், உலகமயமாதல் தொடர்பான விளைவுகளின் கருசனை மேலைத் தேச மக்களிடம் எழுப்பிருக்கும் பரவலான விழிப்புணர்வு மற்றும் எதிர்ப்புகளுக்கு மத்தியில் இதனை முன்றாம் மண்டல நாடுகளின் நோக்கு நிலையில் இருந்தும் பார்க்கப்பட வேண்டியுள்ளது.

1960களில் “உலகமயமாதல்” பற்றிய சிந்தனை “உலகமயப் படுத்தல்” என்னும் வடிவில் வெளி வரத் தொடங்கியபோதும் அன்று இருந்த இரு துருவ சர்வதேசிய அரசியல் உலகமயப்படுத்தலுக்கு தூரித் தகதியைக் கொடுக்க முடிய வில்லை.

1990களில் சோவியத் தூர்த்தமைப்பின் வீழ்ச்சியுடன் புதிய ஒழுங்கு சர்வதேச பொருளாதார அரசியலாக- மூலதனத்திரட்சிக்கான அரசியலாக- அமெரிக்கா தலைமையிலான புதிய சர்வதேசிய அரசியல் அரங்கு மாற்றப்பட்டது.

இப் பின்னணியிலேயே உலக மயமாக்கல் சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார ஏற்பாடுகள் மீதான புலியியல் நீதியான இடையூறு களினால் பின்தள்ளப்படும் ஒரு சமூகச் செய்முறைத் தொகுதியாக பரிணமித்து வருகின்றது.

இச்செய்ய முறைத்தொகுதி தேசிய பொருளா தாரங்களை தேசிய மூலதன திரட்டலுக்கான வைலையமைப்பாக மாற்றிய மைத்துக்கொண்டு மூலதன இயல எவுக்கு ஏற்ப தேசிய பொருளா தாரங்களை ஏறுவரிசைப் படுத்தப் படுகின்றன.

இவ் ஏறுவரிசைப் படுத்தலில் ஐரோப்பிய-வட அமெரிக்க நாடுகள் மையத்தை நோக்கி நகர காலனித் துவக்தி லிருந்து. தன்னை விடுவித்துக் கொண்ட அபிவிருத்தி யடைந்துவரும் புதிய அரசுகள் விளிம்பு நிலையை அடைகின்றன. இந்திலையில் விளிம்பு நாடுகள் தமது தேசிய சந்தைகளை, தேசிய நிதியினை மையநாடுகளின் தேசிய எல்லை கணக்குந்த கம்பனி களுக்கு தாங்கொட்டுத் தொள்வதுடன்

அவற்றில் தொடர்ந்தும் தங்கியிருத் தலே தங்களின் இருப்புக்கான வழியாக கருதத் தலைப்படுகின்றன. இதற்கு ஏதுவாக விளிம்பு நிலை நாடுகளின் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் பிற்ட்டனவுட் நிறுவனங்களாலும், அவற்றோடு இணைந்த ஒப்பந்தங்களாலும் வழி நடாத்தப் படுகின்றனர்.

இந்தியா என்பன மூலதன திரட்டலுக்கான வாய்ப்பாடுகளாகவும் முயற்சிகளாகவும் அமைவதனை அவதானிக்கலாம்.

இப்பின்னணியிலேயே உலக மயமாதல் நான்கு உபநிகழ்வு போக்குகளில் நிகழ் வதனை நாம் அவதானிக்கலாம்.

- ❖ உயிரினவியல் குழலில் உலகமயமாக்கம்.
- ❖ பொருளாதாரச் குழலில் உலகமயமாக்கம்.
- ❖ தொழில் நுட்ப குழலில் உலகமயமாக்கம்.
- ❖ சமூகச் குழலில் உலக மயமாக்கம்.

இந்தநான்கு துறைகளிலும் உலகமயமாக்கம் என்னும் வடிவம் பிரசாரப்படுத்தப் பட்டாலும், ஐரோப்பிய, வட-அமெரிக்க நாடுகளைப் பொறுத்தவரையில் மூலதனத்தை திரட்டுவது தொடர் பான அரசியல் வடிவமே உலகமய மாதலாகும். தேசிய எல்லைகளைக் கடந்த சந்தைச் சக்தியின் துணை

இதனை விட சீனாவில் புதிய பொருளாதாரக்கொள்கை, மற்றும் ஒரு அரசு இரண்டு பொருளா தாரங்கள் என்ற நிலையிலிருக்கும் சீனா-கொங்கொங், ஜக்கியம் அகண்ட தேசியத்தை முதன்மைப் படுத்திய தலாளித்துவப் பொருளா தரர் இந்து தேசியவாத

யடனும் மூலதன திரட்டல் நடைபெறுகின்றது. இத் திறந்த மூலதனத் திரட்டல் போட்டியிலே சமவாய்ப்புக்கள் அற்ற விளிம்பு நிலைநாடுகள் நெருக்கடி களுக்குள்ளகின்றன.

வருமானப்பங்கீடு ஒரு இரவில் ஒரு சிலரின் கைகளை வந்தடை கின்றன. இதனால் ஏற்படப்போகும் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் அச்சுறுத்தல்களை எதிர்வு கொள்ளாது விளிம்புநிலை நாடுகள் இருக்கும் வேளையில் மூலதனம் திரனும் மையநாடுகளின் மக்கள் வருமான சமபங்கீடு இன்மை ஏற்படுத்தும் உலகமயமாக்கலுக்கு எதிர்ப்பு போராட்டங்கள் நடாத்தி வருகின்றன. அண்மையில் சியாட்டில் ஒப்பந்தத்தினை எதிர்த்து ஜெனிவாவிலும், ஜி 8 (பெரிய 8 நாடுகள்) தலைவர்களின் கூட்டத்தை எதிர்த்து இத்தாலியிலும் மக்கள் திரண்டு எழுந்துள்ளனர்.

இத்தரணத்தில் அடுத்த ஆண்டு கண்டாவில் நடைபெற இருக்கும் ஜீ 8 மகாநாட்டை எதிர்ப்பவர்களின் அச் சுறுத்தல் காரணமாக கண்டா விலுள்ள மலையொன்றின் முகட்டில் நடாத்த திட்டமிட்டுள்ளனர்.

இம்மைய நாட்டு மக்களின் எதிர்ப்புகளுக்கு முகம்கொடுக்கும் முகமாக உலகமயமாக்கலுக்கு ஆதரவான சிந்தனைப் பள்ளியினர்

பாரிய வருமானத்தை ஈட்டித்தரும் தேசிய எல்லைகளைக் கடந்த கம்பனிகள் தமது சமூகத்துக்கு சமூக அபிவிருத்தியும் சமூக நலன்புரியிலும் கணிசமான பங்களிப் பினை நல்கி சமூக அமைதியினை பேண ஆவனசெய்ய வேண்டும் என கோருகின்றனர்.

ஆனால் இக்கோரிக்கைக்கு செவிசாய்க்காத நிலைமையே இன்றைய எதிர்ப்புகளாகும். தேசிய எல்லைகள் கடந்த கம்பனிகள் சமூக நலம்புரியில் ஈடுபடத் தொடர்கும் பட்சத்தில் இவு எதிர்ப்புகள் குறையலாம்.

ஆனால் விளிம்புநிலை நாடுகள் அன்நாட்டின் சாதாரண மக்கள் இதுபற்றி என்ன சிந்தித்தார்கள்? எவ்வாறு செயற் பட்டார்கள்? என்றால் யாதும் இல்லை. இவு விளிம்புநிலை மக்களை அணிதிரட்ட தலைவர்களுமில்லை. நெறிப்படுத்த சிந்தனையாளர்கள் இல்லை. இவற்றுக்கப்பால் மைய நாடுகளின் நேரடி முதலீடின் பயனாகப்பெறப்படும் உபரியை அல்லது இலாபத்தைக் கொண்டு தெள்து சமூகத்துக்குத் தேவையான வற்றைச் செய்யும் கொள்கை வகுப்பாளர்களும் இல்லை.

இந் நிலைல் நேரடி முதலீடின் லாபம் மீண்டும் இட்டவனையே சேரும், செய்முறையில் இடைநடுவில் நெருக்கடி நெருக்கு நாட்டு மக்கள் பயனடையவில்லை. இந்தவகையில் ஒரு முதலீட்டைச் செய்யவன் லாபத்தை நிச்சயம் எதிர்பார்ப்பான்

நேரடி முதலீடின் லாபம் மீண்டும் இட்ட வனையே சேரும், செய்முறையின் இடைநடுவில் விளிம்புநிலை நாட்டு மக்கள் பயனடையவில்லை. இந்தவகையில் ஒரு முதலீட்டைச் செய்யவன் லாபத்தை நிச்சயம் எதிர்பார்ப்பான்

முதலீட்டாளனுக்கு லாபம் போய்ச் சேரும் வழியில் விளிம்பு மக்களும் பயன்பெற யாது செய்யவேண்டும். இவ்வாறு பெறப்படும் லாபத்தைக் கொண்டு காலத்தியில் எவ்வாறு தங்கி யிருத்தல் நிலையில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற நீண்டகால கொள்கைவிருப்பு மிக அவசியமானதோடு தங்கியிருத்தலை தொடர்ந்து பேணவிர முயலும் பிரிடடன்வூட் நிறுவனங்களின் அழுத் தங்களுக்கு எவ்வாறு முகம் கொடுக்கவேண்டும் என்பதனையும் கருத்திற்கொண்டு செயற்படும் அரசியல் தலைமையும், வெளி யறுவக்கொள்கையும் அவசியமான தாகும், இதற்கு சமாந்தரமாக தகவல் புரட்சி எனக்கூறிக்கொண்டு சந்தைச் சக்திக்கும், நுகர்வுச் சக்திக்கும்.

இடையிலான தொடர் பாடலை எவ்வாறு எதிர்கொள்வது என்ற காத்திரமான கலாச்சார சிந்தனைக்கு காந்தியம் மௌவவியபுறுத்தப் படலாமா? என்ற சிந்தனை பரிசீலிக்கப்படலாம்..

அதேவேளை காந்தியம் இன்றைய உலகமயமாதவின் சர்வதேச அரசியலுக்கு, (மூலதன திரட்சிக்கான அரசியலுக்கு) காத்திரமாமன வழி வகை செய்யுமளவிற்கு அதனிடம் சிந்தனைகள் இல்லை. அது காந்தியத்தின் போதாமே என்றும் கூறலாம். உள்ளக அரசியலுக்கு காந்தியமும், வெளியக அரசியலுக்கு வலுவான மாற்றுத்திட்டம் தேவைப்படுகிறது. இதுபற்றி உரக்கச் சிந்திக்க வேண்டிய நிலையில் நாம் உள்ளோம்

இந்த வகையில் மூன்றாம் மண்டல நாடுகளில் உலகமய மாதவின் உட்கிடைக்கை யதார்த பூர்வமாக மக்களுக்கு விளங்கப்படுத்தல், வேண்டும். அதற்கு தடையாகவுள்ள அவர்களுது நில வடமைக்காலம் தொட்டு காலத் துக்கு காலம் வரை குடி கொண்டுள்ள மௌனப்பண்பாடு உடைத்தெறியப்படல் வேண்டும். இதுவே உலகமயமாதலை எதிர்கொள்ளும் வழிவகை எனக்கூறலாம்?

ஐந்தாம் ஆண்டில்

பட்டம் செய்தே பறக்க வீட்டோம்
பல்லுக் காட்டிச் சீர்த்து நன்றோம்
வட்டம் இட்டு ஆகா என்றோம்
வசந்தம் இதுவென எண்ணி மகிழ்ந்தோம்
தட்டம் ஏந்தி நடனம் ஆடனோம்
தக தக எனவே தாளம் போட்டோம்
தோட்டம் வைத்து தண்ணீர் வீட்டோம்
தோண்டி மண்ணில் சீலைகள் செய்தோம்

சீன்னப் பானை வேண்டி வந்து
இன்பப் பொங்கல் பொங்கி மகிழ்ந்தோம்
சீந்தை வீயந்து தந்தை தாயார்
மெச்சப்புகழிந்து மேன்மை செய்தார்
சீப்பி தேடி ஏடுத்து வந்தோம்
அப்பி வளவில் அகணவரும் கூடி
சீற்பாய் ஓட்டம் போட்டி எல்லாம்
நடத்தீக் காட்டி நயமாய் வாழ்ந்தோம்

அடர்ந்த பத்தை செடிகள் எல்லாம்
வேட்டி வெளியாய் ஆக்கி ஆஸ்கே
கழிகம் அமைத்து பந்து உருட்டி
வேடம் போட்டு மீசைகள் வைத்து
நாடகம் நடித்து நடனம் ஆடி
கூடிய தோழரொடு சுதாகலமாக
வீட்கம் எமக்கு இது எனக் கொண்டு
வீறுடன் வாழ்ந்து மகிழ்ந்து இருந்தோம்

வீட்டுக் கோடியில் கோயில் கட்டி
வீதவீத மாய்ப்பல அலங்காரம் செய்து
வேட்டி சால்வை இடுப்பில் கட்டி
வீழுதீக் குறிகள் சந்தனம் பூசீ
பாட்டுப் பாஷப் பதீகம் ஒதி
பருவத் தோழர் பலரும் கூடி

நாட்டிகவைத்த இன்பம் கோடி
நல்லதோர் வாழ்வை அன்றாம் பெற்றோம்.

ஏட்டிக்குப் போட்டி வீட்டுக்கு வீடு
ஏடுதாக்கி எழுத்துக் கூட்டுதலே வீணை
கூட்டி நண்பர் சேர்க்க ஏலா
குழுதல் மோதல் அகணத்தல் இலை
ஆட்டம் இல்லை ஓட்டம் இல்லை
அன்பு கூற்று பேசுதல் இலை
நாட்டம் இவர்க்கு போட்டி என்றே
சீறாரின் வாழ்வு சீதந்ததே இன்று
ஐந்தாம் ஆண்டின் அகமகிழ் வாழ்வை
இன்றேம் சீறார்க்கு மீட்டவிப்போமா?

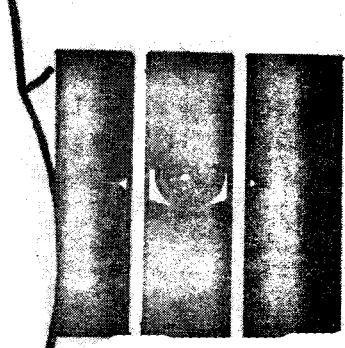
-அழ. பகீரதன்-

வீழுவூத்தாய்

இருளின் போர்வையை
கீழித்தன ஓளிக்கதீர்கள்
பூமிப் பந்தெங்கும்
சீவந்தன செங்குருதியாய்
வீழுவூக்காய் தாங்கிக்கொண்டேம்
பல துங்பச் சுமைகளை
ஆணால் என்ன இயற்கையைப்போல்
தீரும்பத்தீரும்ப இருள் கவ்வ
மீண்டும் மீண்டும் வீழுவூக்காய்
காத்தீருக்கீன்றோம்!

இராம ஜெயசாலம்

சிறுக்கை

கொண்டிருந்தாள். பிக்காசோ கிழுக்கிய ஓவியங்களாய் நிஜ ஜாலங்கள் வானவெளியில் பரந்து கிடந்தன.

உணர்த்தப்பட்ட புகை யிலையின் நெடிகாற்றில் கலந் திருந்தது. சோளகத்தின் சுகத்தை அனுபவித்தபடியே பறவைகள் கூடுகளை நோக்கி பறந்து கொண்டிருந்தன. வீட்டின் முன் பாகத்தில் தினசரியைப் படித் தவாறு அமர்ந்திருந்தாள் பார்வதி..

வாசலில் யாரோ வந்து நிற்பது போன்ற பிரமைநிமிர்ந்து பார்த்தாள். அவள் கண்களை அவளாலேயேநம்ப முடியவில்லை. அவன் தான். அவனேதான் நின்றிருந்தான். சில கணப் பொழுதுகள் உறைந்து போனாள். பின் தன்னைக் குதாகரித்துக் கொண்டு “தம்பி” என பலமாய் கத்த எண்ணி ஏதோ ஒன்று

-இுள்-

சேகர் முகமாலை

தடுக்க அமைதியாய் வாசலுக்கு ஓடி அவனை அணைத்துக் கொண்டாள்.

அவனது கரத்தைப் பற்றி விம்மியவளை அவனும் அணைத்துக் கொண்டு உள்ளே நுழைகிறான் தேவன்.

“ஏன் அம்மா இப்ப அழுகிறாய்? ஒண்டுக்கும் யோசியாதேங்கோ! நான் நல்ல மாதிரித்தான் இருக்கிறஞ்” சமாதானமாக தாயை சமாளிக்க முனைந்தான். ஆனால் எநிலில் மஸைநும் ஸ்ரூபும் போல் தெரியவில்லை. அயல் வீட்டைக் கருதிக் கொண்டோ என்னவோ, அவனது அழுகை கூட அடக்கமாக இருந்தது.

அந்த நாற்சார வீட்டின் உள் முற்றத்தில் கிட்டின். படுக்கையாய்க் கிடந்தார். இடையினையே எழுந்து இருமிக் கொண்டிருந்தார் அவரின் பலவீன மான இருமல் சத்தும் அவரின் இருப்பை இனங் காட்டிக் கொண்டிருந்தது.

“அம்மா நான் வந்திருக்கிற விசயத்தை அப்பாவிற்கு பாத குமில்ஶாதுபடி சௌங்குங்கோ நான் பின்னால் வாறன்.”

“எப்படி தம்பி இருக்கிறியே” கிட்டின் உ. போது நா தழுதழுத்தது “நீங்கள் என்னைப் பற்றி யோசிச்ச வீணா மனதை அலட்டிக் கொள்ளா தேங்கோ”

அவன் நிதானமாக பேசினான். பார்வதி அவசரமாக தேநீர் தயாரித்துக் கொண்டு வந்தாள், தேவன் அதை ஆவலோடு வாங்கிப் பருகினான்.

“என்ற கையாலை நீ சாப்பிட்டு எவ்வளவு காலம்” என்று கூறி தாய் விம்ம, சைகை காட்டி அடக்கினான் அவன்.

“தம்பி! தம்பி!!”

அவரின் குரல் ஏக்கத்துடன் ஒலித்தது. தாம திப்பது நல்லதன்று என்பதை புரிந்து கொண்டவன்.

“தங்கச்சியவை எல்லாம் எங்கை போட்டினம்” அவன் ஆவல் கேள்வியாய் கிளம்பியது. தந்தை சிரமப்பட்டு பதிலளித்தார்.

“முத்தவளை ஒரு மாதிரி அங்க இஞ்சையெண்டு கடன்வாங்கி பேரம்பலத்தாற்றை பெடியனுக்கு கட்டி சைச்சிட்டம். அவள் இப்ப ஸலண்டிலை இருக்கிறாள்.

இளையவள் எல்லாம் எங்களோடைதான் இருக்கிறான். இப்ப வெளியிலை யாரோ சிநேகிதியிட்ட போட்டா எாம்.”

அவர் கூற தான் செய்ய வேண்டிய கடமைகளிலிருந்து

நழுவி விட்டோமோ என்று தனக் குள் என்னிக் கொண்டான்.

இருந்தும், தன் கடமை பரந்த அளவில் எங்கோ ஒரு இடத்தில் நிறைவு செய்யப்படு கிற தென்ற திருப்தி மனதில் எழு அமைதியானான்.

“நாங்கள் வாங்கின கடனையெல்லாம் மருமோன் நல்ல பெடியண்டபடியால் அடச்கப் போட்டான். இவள் இளையவள் அமராவிற்கும் எங்கையாவது பார்த்து செய்து விட்டால், நான் கொஞ்சம் நிம்மதியாய் கண்ணே மூடலாம்.”

என்று தொடர்ந்து இடைக்கிடையே இருமியபடி தந்தை கூறி முடித்தார்.

‘அப்பா இப்ப அமைதியாய் இருங்கோ! நான் முன்னுக் கிருந்து அம்மாவோடு கதைச் சுப் போட்டு வாறான்.

என்று தந்தையிருந்த இடத்திலிருந்து மெதுவாக விஶ்சி னான் தேவன். அவனைத் தொடர்ந்து வந்த தாயிடம் “அம்மா என்னைப் பற்றியாரும் விசாரிக்கிறவையே” அவனது கேள்வியில் பத்தடமும், கவலை யும் கவ்யப்பாய் இருந்தது.

“கொஞ்சநாளா கேட்டவை தம்பி. ந் இந்தியாவுக்கு போகேக்க காணாமல் போட்டா யென்று சமாளித்துப் போட்டம்”

இதைச் சொல்வாதற்கு அவள் சிரமப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதனால் தான் அவள் வார்த்தைகளை மென்று விழுங் கியபடி பேசினாள்.

“அது தான் நல்லதம்மா, நீங்கள் பிரச்சனை இல்லாமல் இஞ்ச இருக்கிறதுக்கு அப்படி சொன்னது தான்சரி” என்று கூறி தாயிற்கு ஏற்பட்டிருந்த சங் கடத்தைத் தணித்தான்.

முன்பெல்லாம் தேவன் பாடசாலை விட்டு வந்த பிற்பாடு அவனது புத்தகப்பையை பரி சோதிப்பதில் பார்வதிக்கு அலாதிப் பிரியம். ஆனால் இன்று அவன் கையில் வைத்திருந்த பொதியை பிரித்துப் பார்க்கும் தைரியம் அவனுக்கு இல்லை.

அவள் அவனது முகத்தைக் கண்டு பார்க்கிறாள். கூந்த காலங்களில் அவன் நடந்து வந்த பாதைகளின் சவுகுள் அவன் முகத்தில் அப்பிக் கிடந் தன் இருவரும் ஏதேதோ பேசினார் கள்.

“அம்மா பசிக்குது சாப்பிட ஏதாவது கிடந்தாத்தாவன்” என்று தாயிடம் உரிமையுடன் கேட்டுவாங்கிச்சாப்பிட்டான் தேவன். இன்று மின்வெட்டு என்பதால் விளக்கை ஏற்றினாள் பார்வதி.

“தம்பி கவனமாய் திரிராசா இதுக்கு மேல எதுவும் எனக்கு சொல்லத் தெரியேல்ல.”

இரு சாராசரி தாயின் ஆத்மாத்தமான சடுபாடு அவளுது வார்த்தையில் தெரிந்தது.

தொடர்ந்தும் “நாங்கள் கோயி லுக்குப் போற நேரமெல் லாம் உன்னை நினைச்சுத்தான் கும்பிடுது. ஏதோ கடவுள் தான்.....” என்றாள் தாய்.-

“அம்மா என்னைப் பற்றி யோசிச்சு நீங்களும் வருத்தக் காரியானால் எங்கட குடும் பத்தை பார் கொண்டிட முக்கிறது? அதால் நீங்கள் தைரியமாய் இருங்கோ! நான் எங்கையெண்டாலும் சமாளிச்சுக் கொள்ளுவன்.

தாயைத் தேற்றினான். சில நிமிடங்கள் மௌனத் துடனேயே கலைந்தன.

“அது சரி சாப்பாடெல்லாம் என்ன மாதிரி” அக்கறையோட விசாரித்தாள் தாய்.

“முந்தியம்மா வெள்ளிக் கிழமை விரதம் பிடிக்கச் சொன்னா அடம் பிடிப்பன்.

இப்ப நான் அப்படியில்லை. நல்லா விரதமிருக்க பழகி விட்டன என்று விட்டுச் சிரித்தான்.

இதற்கு மேலும் இங்கு தாமதிப்பது நல்லதல்ல என்பதை

புரிந்து கொண்ட தேவன் “அம்மா போட்டு வாறன்! இனியும் சந்தர்ப்பம் கிடைத் தால் வாறன்!” என்றவன் தொடர்ந்தும் “அதுசரி தங்கச்சி அமரா எங்கையம்மா, இன்னும் வரேல்ல” உருக்கத்தோடு கேட்டான்.

“யாரோ சிநேகிதியின்றை பிறந்த தினமென்று போன வள்டா, நாளைக்குத்தான் வருவாள். இன்னைக் கெண்டு பார்த்து.....” மேலும் தாய் கூறப்போவதை புரிந்து கொண்டவனாய் “பரவாயில்லையம்மா

அமராவைக் காணாமல் போறது எனக்கும் வருத்த மாத்தான் கிடக்குது. இனி மேலும் சந்தர்ப்பம் கிடைக் கேக்கை பார்ப்பம். நான் வந்து போனதாய் சொல்லுங்கோ அவனுக்கு” கூறும் போது அவனது குரல் ஏனோ சிக்கிக் கொண்டது. தொடர்ந்தவன்,

“அம்மா சிலதுகளுக்காக, நாங்கள் சிலதுகளை தாங்கிக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும்” என்ற வாழு உள்ளே சென்று தந்தையின் கரத்தை அழுக தமாய் பற்றி அவரிடம் விடைபெற முனைகிறான்

அவர்

சிரமப்பட்டு, சிரமப்பட்டு எழுந்து உட்கார்ந்து “தமிழ் எனக்குக் கொள்ளிவைக்க வருவியே?” என்று கண்ணர் விட்டு அழுதார்.

“அப்பா இனி நான் இஞ்சை தான் இருப்பன்: அடிக்கடிவருவன்! என்று சமாளித்துக் கொண்டு,” நீங்கள் நல்லா சாப்பிட்டு உடம்பை கவனித்துக் கொள்ளுங்கோ! நான் போட்டு வாறன்பா!!” என்றவாறு தன் கரத்தை விடுவித்துக் கொண்டு வாசலுக்கு வந்தான் தேவன்.

தந்தையைத் திரும்பிப் பார்க்கும் அளவிற்கு அவனுக்கு அப்போது மனோதெரியம் வர வில்லை.

அவன் ஆட்பட்டிருக்கும் மனச்சஞ் சலங்கள் எதையும் வெளிக்காட்டி விடக் கூடாதே என்பதில் அவன் குறியாக இருந்தான்.

அவன் வாசலை தாண்டி வீதிக்கு வந்தபோது வீதியில் கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரை ஏதாவது— பார்த்தவாறு தாய் நின்றிருந்தாள்.

வீதி அடங்கியிருந்தது. ஆனால் அவர்களது இதயங்களில் ஆயிரம் ஆயிரமாய் எண்ணங்களின் பயணிப்புகள்.

இப்போது, அந்தி தன் முகத்தை மற்றாக இழந்திருந்தது.

“அம்மா, வாறன்!”

என்று கூறி வீதியில் இறங்கி நடக்கத் தொடங்கினான்.

அவனது உருவம் கண்ணிலிருந்து மறையும் வரை சிலையாய் நின்றிருந்த அவனின் கண்களில் நீர் திரையிட்டது. இருந்தாலும் நெஞ்சின் ஓர் மூலையில் ஏதோ ஒரு நம்பிக்கை கீற்று. கணவனின் இருமல் ஒலி கடமையை நினைவுறுத்த வீட்டினுள்ளே நழைகின்றான்.

-- யாவும் கற்பனை --

பாலுன் கொங்(Falun Gong)

இதுவும் ஒரு அமெரிக்க மதஆயுதம்

- புவியன்

பாலுன் கொங்சௌவிலுள்ள அதித்வீரர் மதப்பிரிவு களில் ஒன்று மேற்குலக செய்தி ஊடங்கங்களை கு ஊடாக நன்கு பிரபல்யப்படுத் தப்பட்ட இம்மதப் பிரிவு சௌ வக்கு எதிராக அமெரிக்க பிரச்சாரத்துக்கு ஒரு ஆயுதமாக நன்கு பயன்படுத் தப்படுகிறது.

தனிமனித உடல் உள்ள நல மேம்பாட்டுக்கான பயிற்சியாக எம்மிடையே யோகாசனப் பயிற்சி முறை நீண்டகாலமாக இருந்து வருவது போல (Qigong) என்பதும் மத வழிபாடுகளுடன் தொடர்பற்ற ஒரு மௌனமையான பயிற்சி முறையாக சௌவில் பாரம்பரியமாக இருந்து வருகிறது. இப்பயிற்சி முறையுடன் சௌவில் பண்டுதொட்டு இருந்து வரும் பழைய ஜதீகங்களையும், உடனம்பிக்கைகளையும் அடிப்படையாக வைத்து உருவாக்கப் பட்டதுதான் பாலுன்கொங்.

இன்று உலகெங்கும் ஸிரு சிறு குழுக்களாக உருவாகிவரும் புதிய புதிய மதப் பிரிவுகளில் ஒன்றான இதன் பிரத மகுர (Pi Hongzhi) இப்பொழுது அமெரிக்காவில், இருந்து வருகிறார். உலகம் மிக விரைவில் ஏறிந்து அழிந்துவிடும், எனவும் தம்மைப்

மட்டுமே அப்பேற்றிவில் இருந்து பாதுகாக்கப்படுவீர் என்றும் அவர் கூறிவருகிறார். அமெரிக்கா தனது ஆதிக்க நோக்கங்களுக்கு அடிப்படையிய மறுக்கும் நாடுகளை பிளவுபடுத்தி பலவீனப்படுத்தி பணியவைப் பதற்காக அவ்வத் தேசங்களின் இனமத அரசியற் பிரச்சனை களுக்குள் தலையை நுனைய்தும் இனமத கதந்திரங்களின் காவல ணாக தன்மைப் பீதிகிக் கொள்வதும் அதன் அரசியற் தந்திரங்கள் என்பது இன்று உலகத்திற்கு விடயம். இந்த வகையில் உலகெங்கும் தன்மை சாதக மாகச் செயற்படும் பல்வேறு மதப் பிரிவுகளுக்கு நிதிபளித்து பயன் படுத்துவது போலவே “பலுன் கொங்”கையும் தமது நல்களுக்கு பயன்படுத்துகிறது.

மனிதனின் அடிப்படை நலன்கள் கதந்திரங்கள், வாழ வழிமைகள் பற்றி அதிகம் அல்லது கொள்ளலாது உடலை வருகையையும் இலகுவாகப் பற்றிக்கொள்ளும் இன் மத, கலைச்சாரப் பிரச்சினைகளை மட்டும் தமது தேவைக்கு அளவாக தூண்டி வளர்ப்பது மிகச்கவ்யமானது என்பது மட்டு மல்ல, அதையும்விடி,

உலகரீதியாக அமெரிக்கா கட்டிக்காக்க எண்ணும் சுரண்டல் அமைப்புக்கு எதிராக எதிரான மக்களின் விழிப்புணர்வை மழுங் கடித்து திசைமாற்றும் மாபெரும் குட்சிமழும் இதற்குள் அங்கி யுள்ளது. இத்தகைய நடவடிக்கைகள் சீனாவுக்கு எதிரானவை மட்டுமன்றி உலகின் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் அனைவருக்கும் எதிரான ஒரு செயல்முறையாக தொடர்ந்தும் இடம்பெறுகிறது.

சீனா தனது இறுக்க மான் சோஷலிச் பொருளாதாரக் கொள்கை நிலைப்பாடுகளில் இருந்து தன்னைத் தளர்த்திக் கொண்டபோதும் அமெரிக்காவின் உலகநலன்களுக்கு ஒரு தடையாகவும், அதன் ஏகாதிபத்திய பொருளாதார அரசியல் கருத்துக்களுக்கு எதிரிடையாகவும் உள்ள ஒரு பலமான நாடாக இருந்து வருகிறது.

சோவியத்யூனியன் வீழ்ச் சிக்குப் பின்னரும் அமெரிக்காவின மிரட்டல்களுக்கு அடி பணியாது. அதன் ஊடரவல் நாசவேலைகளை முறியிட்டது அதற்குச் சவாலாக இன்றுவரை நின்று பிடித்து வருகிறது.

இதனை முறியிட்பதற்கு எடுக்கப்படும் பலவேறு நடவடிக்கைகளுள் ஒன்றாகவே “பாலுன் கொங்” மதப்பிரிவினரை சீனா வுக்கு எதிராக தூண்டி வளர்த்து வருகிறது.

தாயகம்

1990இன் நடுப்பகுதியில் வீகாங்ஜீ அமெரிக்காவுக்கு விஜயம் செய்ததன் பின்னர் தான் பாலுன்கொங் மதப் பிரிவினரின் நடவடிக்கைகளில் பெருமாற்றும் ஏற்பட்டது. வேறு எந்த மத நிறுவனமும் பெற்றாத பெருந்தொகைப் பணத்தை அமெரிக்கா அரசிடம் இருந்து பெற்றதுடன் மிகச்சிறு தொகையினராக இருந்த இவ்வள்ளுக்கு குறுகிய காலத்தில் பெரும் ஆப்ப் பாட்டங்களை நடத்தும் அளவுக்கு தமிழை வளர்த்துக் கொண்டனர்.

வெளிநாடுகள் பலவேற் றில் தமது கிளைகளை நிறுவி தமது ஸ்தாபன பலத்தையும் பலப் படுத்திக் கொண்டனர்.

வாழ்க்கையின் தேவை களுக்கும் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளுக்கும் தீவ்குகாணமுடியாமல் தின்றும் தனிமனிதர்களை ஆண்டாண்டு காலமாக மதங்கள் தம்பால் ஈர்த்து வந்த வழமை யான குழலையும் வழிமுறை களையுமே “பாலுன் கொங்” மதப் பிரிவினர் மிகத் தீவினமாகப் பயன் படுத்திக் கொள்கின்றனர்.

தனி மனிதர்களின் இயலாமையை வளி யுறுத்துவது அவர்களிடம் இயல் பாகவே உள்ள எதிர்வினைத் தன்மையை முறியிடப்பது சமூகத் தலிருந்து அந்நியப்படுத்தி அவர்களை தனிமைப் படுத்துவது, அவர்களது பகுத்துறிவை மழுங்கிட்டது அவர்களைக் கூட்டுத்துவது இவற்றின்

மூலம் பழகிப்போன குருட்டுத் தனமான தீவிர பின்பற்றலுக்கு அவர்களை தயார்படுத்தி தமது நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்வது. இதுவே இவர்களது வழி முறையாகும். இவர்களது இத்தகைய நடவடிக்கைகளுக்கு சீன அரசியல் பொருளாதார கலாச்சார விடயங்களில் ஏற்பட்ட தளர்வும் அதன் தாக்கங்களும் துணையாக உள்ளன என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது.

தன்னை நாடிவரும் மக்களிடம் தன்னை ஒரு கடவுளாகவே பாவனை செய்து கொள்ளும் வீகாங்ஜீ தன்னை உணர்ந்து தன்மீது பூரண விகவாசம் கொண்டு தனது கட்டளைக்கு அடிப்பிந்து தம மைத்தாமே அழித்துக் கொள்வதன் மூலம் ஒருவர் தன்னுடன் இணைந்து புதிய உலகுக்குக் குள் புகழுடியும் என நம்ப வைத்து வருகிறார். உடலின் மீதான தொடர்பை அறு, உலகத்தின் மீதான பற்றைவிடு என்பது இவரது தெய்வீகக் கட்டளை யாகும் 1999ம் ஆண்டு யூலை மாதம் “பாலுன்கொங்” மதப்பிரிவு சீனாவில் தடை செய்யப்படும் வரை இவரது இக்கட்டளையை ஏற்று 1700 பக்தர்கள் தற்கொலை செய்து கொண்டனர்.

இத்தகைய சம்பவங்கள் மதநம்பிக்கையின் பெயரால் நின்ட காலமாகவே நடைபெற்று வந்துள்ளன, கடந்த சில தசாபதங்களுக்குள் யப்பான் நாட்மன்

ஓம்சிரின்கோ மாப்பிவு நச்ச ஜீரிப்பிய, ஆயிர்க்க தென்னமெரிக்கா, அமெரிக்கா நாடுகள் பலவற்றில் கறித்தவ மதப் பிரிவினர் சிலர் பலநூற்றுக் கணக்கான மக்களை ஒன்றுகூட்டி கவர்க்கத்துக்குச் செல்லும் நம்பிக்கையை ஊட்டி தற்கொலை செய்ய வைத்துள்ளனர்.

இவை பலவேறு மதப் பிரிவினராலும் மேற்கொள்ளப்படும் மக்கள்விரோத நடவடிக்கைகளின் தொடராகும்.

சீனாவில் பழையதும் புதியதுமான பல்வேறு மதப் பிரிவுகளும் உண்டு சீனமக்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அவர்கள் விரும்பிய மதங்களைப் பின்பற்றும் உரிமையும் உண்டு. அதேபோன்று மக்களின் நல்வாழ்வுக்கும் பாதுகாப்புக்கும் ஊழியினைக்கும் மதநம்பிக்கை நடை செய்யும் உரிமையும் உலகில் ஏனைய நாடுகளில் உள்ளது போலவே சீனாவிலும் உண்டு “பாலுன்கொங்கும்” அதன் மக்கள்விரோத நடவடிக்கைகளுக்காக தடைசெய்யப்படும் வரை அந்த உரிமையை அநுபவித்து வந்தது.

இந்த வகையில் “பாலுன்கொங்” மதப்பிரிவினருக்கான மதவழிபாட்டு உரிமைமறுப்பு எனும் குற்றச்சாட்டை சீனாவில் அமெரிக்கா நலன்களை மேலும் அழிக்கிப்பதற்கான மறுப்பாகவே உலகம் புரிந்து கொள்கிறது.

நவம்பர் 2001

பாறாங்கற்களைக் கொண்ட மனது -பனை கோகுலராகவன்-

கனவு பீழிந்த வாழ்க்கை
பாறாங்கற்களை கமந்தபடி நெழியும்
ரோட்டிக்கு குழுத்த கோதுமை மாவைப்
போல நெழியும் பாறாங்கல்
சரிப் நெழியும்.
நெழிச் சரியும்.
உருகி வழியும்.
தீப் பாறை.

ஆன்மாவின் அனுவீல்
சப்பழிஞ்ச பாறாங்கல்
வெழத்துப் பீளக்கும் - பீன்
எக்கி எக்கி ஓன்றாகப் பின்னையும்
மலையுருக் கொண்டு
பிசாசை உருக்கடித்து வீட்டு எங்கோ
துவாரத்தால் நுழைய,

கனவுகள் கோரமாய் எழுகின்றது
வெழத்துச் சீதறும் மண்டை
பாறாங்கற்களை தேழத் தேழ
மையத்தில் பாறைக் குழம்புகளில்
கொதித்த மனதை தீருடி.
தீபீல் வீசும்.
வரிசையாய் வருகின்றன
பாறாங்கற்கள்.

என்னுடையவையும் எனது மன்றாக்கஞ்சையையும்
எனது ஒருதலைக் காதலீயினுடையவையும்,
நெஞ்சாங்கட்டை தறிக்கப்போன வீறுகுவெட்டி
பாறாங்கற்களை ஏன் காணாது
வீட்டான்.
உங்களீடும் எத்தனை பாறாங்கற்கள்
இருக்கின்றன.

கரப்பாள் பூச்சிகள் சித்திரா

துரியோதனன் துச்சாதனன்
உள்ளிட கெளாவர் எல்லோரும்
உருவத்தில் குணவியல்களில்
வேறுபட்டிருந்ததாக எனக்குத்
தோன்றவில்லை எல்லோரும்
ஒரேவிதமான ஆடைகளையே
அணிந்திருந்தனர். கிரிடம், பாத
ணிகள் இவை கூட வித்தியாசப்
படுத்த முடியாதவையாக இருந்தன.
இவையெல்லாம் என் கண்
நேரப் பார்வையில்
பதிவாகிவிட்ட அம்சங்கள்.
மற்றும்படி எதையும் நான்
சுறந்திரமாக அவதாணிக்க
முடியாதவளாய் இருந்தேன்.

எனக்கு அச்சம்
மிகுதியாக ஏற்பட்டது. அடி
வயிற்றிலிருந்து பீதி ஒரு தீப்
பந்தமாய் எழுந்து உடலைங்
கும் ஒரு பகுதி மிச்ச மில்ல
ாமல் பரவிற்று. இப்போது
அஞ் ஞாதவாசம் நடைபெற்றுக்
கொண் டிருக்கிறது அது
முடிவதற்குள் அஞ்சுதவாசிகள்
ஒவ்வொருவரும் தேஷ்கண்டு

என்ற எனது பாசாங்கு நிலையின்ச் சூதித்தமையை குலைத்து விப் போதுமானதாக இருந்தது. நான் அவளைக் கேட்டேன் “என்னடியம்? எதற்காகப்பயம்?” “நீ அஞ்ஞாதவாசிகளின் தேசத்திலிருந்து வந்திருப்பதால் தான்தி பயம்” செம்பவளக்கண்ணி பயமடைந்த வளாக்க சொன்னாள். “அதற்காக நான் அஞ்ஞாதவாசியாகி விட முடியுமா?” இது செம்பவளக் கண்ணியிடம் நான் கேட்ட நியாயமான கேள்வி “உன்னுடைய கேள்வி நியாயமானது மேலூர் ஆஸால் கெளாவு ஆதிககத்திற் குட்டிருக்கும் இந்த நிலத்தில் அஞ்ஞாதவாசிகளின் நிலத்திலிருந்து வந்து சேரவோர் எவராயினும் அஞ்ஞாதவாசிகளாகவே கருதப்படுகின்றனர்.

இங்கு நியாயம் அநியாயம் என்ற பகுப்பாய்வுக்கே இடமில்லை என் பதைப்புரிந்து கொள்” அவன் பதில் என்னை அச்சத்தின் வசப்படுத்தியது. “நான் இங்கே வந்திருப்பது அவர்களுக்கு எப்படித் தெரியப் போகிறது” நான் துணிவை வூவுழுத்துக்கொண்டு கேட்டேன்.

“கெளாவர்கள் எப்போதும் தங்கள் இருப்பு உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதி லேயே குறியாய் இருப்பவர்கள். அதனால் இங்கு இடம்பெறும் ஒவ்வொரு நிகழ்வையும் உன்னிப்பாகக் கவனிப் பதற்கு சேவகர்கள் நியமிக்கப் பட்டிருக்கின்றார்கள். இதனால் நீ இங்கு வந்திருப்பதை தெரிந்து கொள்வதில்

அவர்களுக்கொரு சிரமமும் இல்லை நீவந்திருப்பதை அறிந்து கொண்டதும் இந்தச் சத்திரத்தை நோக்கி அவர்களின் மரகதத்தேர் விரைந்து வரும் உன்னை ஏற்றி செல்வதற்கு” அவள் சொன்னதைக்கேட்டு நான் பதறிப்போய் விட்டேன்.

“என்னடி பயமுறுத்துகிறாய். இப்போது நான் என்னடி செய்வது எனக்கு இந்தச் சத்திரத்திலே உன்னைத்த விர யாரையடி தெரியும் நான் ஒரு கதியற்றவள் போல் ஆகிவிட்டேனேயடி. நான் தப்பித்துக் கொள்வதற்கு மார்க்கமே இல்லையா?” நான் அழுத்த யாராகி விட்டவளாகக் கேட்டேன்.

“உன்னைப்பார்க்க எனக்கு பிரதியாக இருக்கிறது நீ தப்பிப்புற்கு எந்த மாக்கமும் இல்லையடி நான் உனக்காக ஒரு சொட்டுக்கண்ணிர்சிந்துவதைத்தவிர என்னால் எதுவும் செய்யும்போது நான் கதியற்ற வளாக வே இருக்கிறேன்”

செம்பவளக்கண்ணி சொன்ன பதில் என்னைப் பாலைவனத்தில் நிறுத்தியது. கண்ணுக்கெட்டிய தூரம்வரை எங்கும் திட்டுத் திட்டாகமணல் குவியல். என்னை ஏற்குது ஒரு பிடி சாம்பலாக்கி விடும் உத்தேசத்தில் குரியின் தகித்துக் கொண்டிருந்தது நான் நிழலதேடி ஓடினேன். என்னால் பாதுகாத்துக் கொள்ள ஒடுகு றேன். முடியவில்லை. என்னால் முடியவில்லை. மணலில் கால்கள் புதைந்து குப்பறவிழுகிறேன்.

என்னால் எழுந்திருக்க முடியவில்லை. மெல்ல மணலில் புதைந்து மறைந்து போகி றேன் நான் மறைந்து போன இடத்தில் ஒரு மணற்றிட்டு உருவாகி விட்டது கடவுளே! எத்தனை மணற்றிட்டுகள்! கடைசியில் செம்பவளக் கண்ணி சொன்னது நடந்தேவிட்டது. “நீ அஞ்ஞாதவாசிகளின் தேசத்திலிருந்து வந்தவள் தானே? “சீற்றுத்துடன் என்னைப் பார்த்துக் கேட்டான் துரியோதனன் துச்சாதனன் முதலியோர் என்னையே விழுங்கிக் கொண்டிருந்தனார்.

“ஆம்” என்பதற்கு அடையாளமாக நான் தலையசைத்தேன். “அடியே, நான் கேட்கும் வினாக்களுக்கு வாய் திறந்து பதில் சொல்லியாக வேண்டும் என்பதை நினைவில் வைத்திரு” துரியோதனன் உறுமினான். நான் அவனை மெல்ல நிமிர்ந்து பார்த்து” “அப்படியே செய்கிறேன் மன்னவா” என்றேன். அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை அவன் அகோரமாகக் காட்சியளித்தது அவன் அமர்ந்திறந்த சிம்மாசனம் என்னை மேலும் பயமுறுத்திற்று.

“நீ ஒரு அஞ்ஞாதவாசிதானே?” துச்சாதனன் ஆரம்பித்தான் அவன் குரல் இட முழக்கத்தை யொத்ததாக இருந்தது நான் பயந்து நடுங்கியவளாகப் பதில் சொன்னேன், “நிச்சயமாக நான் அஞ்ஞாதவாசியில்லை.”

“அடியே பேதைப் பெண்ணே இங்கே பொய் சொல்கனுக்கு வழக்கப்படும் தன்டனையை அறிந்திருக்க நியாய மில்லை ஆதலால் சொல்கிறேன் கேட்குக்கொள் நீ பெண்ணாக இருப்பதால் முதலீல் இரண்பொருநாட்கள் நிவாணமாக எங்கள் அனைவருக்கும் பணி விடை செய்தாக வேண்டும் இதன்பின் நீ ஒருகம்பத்தில் கட்டி வைக்கப்படுவாய் எங்களது சேவகர்கள் உன்னைக்காரிய ஆயுதங்களால் வேண்டியாவு குத்திக்காய்ப்படுத்தி விடு

குற்றுயிரோடு அடக்கம் செய்து விடுவார்கள்” துச்சாதனன் சொன்னது கேட்டு என் உடல் விறைத்துப்போய் விட்டது. “ஜயா காந்தாரியின் புத்திரர்களே சத்தியமாகச் சொல்கிறேன் எனக்கும் அஞ்ஞாதவாசிகளுக்கும் எவ்வித சம்பந்தமுமில்லை நான் சாதாரன குடிமகள் என்னை நம் புங்கள்— என்னை நம்புங்கள்” நான் அழுதுபுலம்பினேன்.

“எங்களைப் பொறுத்தவரை நீ அஞ்ஞாதவாசிகளின் ஒற்றுப்படையைச் சேர்ந்தவள் எங்களோடு சல்லாபித்து கொஞ்சிக்குலவி உல்லாசித்து எங்கள் உண்மைத்திட யறிய வந்தவள். நீரூசாதாரணக் குழுமகளாயின் இங்கு வந்திருக்க வேண்டிய காரணம்.

என்ன? என்னாடி எங்களை முட்பாள்கள் என்று நினைத்துப் பதில் சொல்கிறாயா? ஸிரினான் துச்சாதனன் நான் நடுங்கியவாக நாக்குளாறினேன் “இளவரசே தவறாக என்ன வேண்டாம். நான் அஞ்ஞாதவாசிகளின் ஒற்ற படையைச் சேர்ந்தவளால் நான் சாதாரண குடிமகள் இது என்றாய் நிலம் என்பதால் வந்தேன்.

என்ன நம்புங்கள்? நீ சொல்வது நகைப்புக் குரியது உண்மையில் நீ ஒற்றர் படையைச் சேர்ந்தவள் அல்ல எனில் எதற்காக இந்தக் காலத்தில் தாய் நிலத்தின் மீது தனிப்பற்று வந்தது எங்களை என்ன மூடக்கமுதைகள் என்று எண்ணுகிறாய்? நாங்கள் ஊசியிம் காதுக்குள் குதிரைகள் நுழைக் கக்கடிய மேதாவிகள்” என்று சத்தமிட்டுக் கூறிவிட்டு சிரித் தான் துச்சாதனன்.

எனக்கு இதயத்துடிப்பு மிக வேகப்பட்டது.

நான் கடைசியாக மன்றாடினேன் “காந்தாரியின் புதல்வர்களே! உங்களைக் கைக்கப்பித்தொழுகின்றேன். சத்தியமாக நான் அஞ்ஞாத வாசியல்ல என்ன நம்புங்கள்” நான் சொன்னது கேட்டு துச்சாதனன் இடி இடியெனக் சிரித் தான் அவனுடன் துரியோதன னும் சேர்ந்து கொண்டு சிரித் தான். நான் காதைப் பொத்திக் கொண்டேன். “சரி நீ சொல்வதை நாங்கள்.

பூரணமாக நம்ப வேண்டுமாயின் இதோ நாங்கள் தருகின்ற முடங்கலில் நீ கையொப்பமிட வேண்டும்” துரியோதனன் நிப்தனை விரித்தான் எனக்கு சொஞ்சும் நிம மதியாக இருந்தது.

ஒரு கையொப்பம் என்னை விடுதலை செய்ய மாயின் கையொப்பமிட நான் ஏன் தயங்க வேண்டும்? எனவே அவர்கள் தரப்போகும் முடங் கலில் ஒப்பமிடச் சம்மதித்தேன்” நிச்சயமாக நான் கையொப்பமிடுவேன் நான் தயக்க மின்றிக் கூறினேன்.

சேவகன் ஒருவன் ஒரு முபங்கலை ஏந்தி வந்து விரித்து நான் கையொப்ப மிடவேண்டிய இடத்தைச் சுட்டிக்காட்டினான். நான் முடங்கலை வாசிக்க முயன்னேற்றுக்காதனன் உறுமினன் “ஸ்ப் நீ முபங்கலை வாசிக்க முடியாது வாசிக்காலேயே ஓய்யிவேண்டும்” எனக்கு சில நிமிடங்கள் எதையும் சிந்திக்க முடியவில்லை வாசிக் காமல் எவ்விதம் ஒப்பமிட முடியும்? அந்தமுடங்கலில் என்னென்ன எழுதப்பட்டுள்ளதோ? என மனத்தில் எழுந்த எண்ணங்கள் எனக்கிருந்த சிரினாவு நிம்மதியையும் குலைத்து விட்டன. “முபங்கலில் என்ன வேண்டுமாயினும் எழுதப்பட்டிருக் கட்டும் எனக்கு இப்போது விடுதலை வேண்டும் எனவே நான் கையொப்பமிடுகிறே சிற்க மாற்று வழியாகும்.” எனத்தீர்மானித்தவளாய் அந்த முடங்கலில் சேவகன்

நீட்டிய எழுதுகோல் கொண்டு கைவிரல்கள் நடுங்க ஒப்ப மிட்டேன். அந்தக் கணத்தில் இருந்து என் விடுதலை பற்றிய நம்பிக்கைகள் அதிகரித்தன.

“சேவகனே! இங்கிருப்பவர் அனைவருக்கும் கேட்கும் வண்ணம் இவர் கையொப்பமிட்ட முடங்கலை உரத் துவாசி” என்று கட்டளை யிட்டான் துரியோதனன், “அப் படியே ஆகட்டும் மன்னவா” என்று தலை தாழ்த்திவிட்டு முடங்கலைப் படிக்கத் தொடங்கினான் சேவகன்.

நான் என்னைப்பற்றிச் சொல்வதெல்லாம் உண்மை இதில் எவ்வித பொய்யும் கிடையாது நான் அஞ்ஞாத வாசிகளின் ஒற்றர் படையில் முக்கிய பதவி வகிப்பவன் இப்போது நான் இங்கு கெள்ளவர் களின் நடவடிக்கைகளை உளவரிவதற்காகவே வந்துள்ளேன் இவ்விதம் உளவறிந்து சொல்வது தண்டனைக்குரிய குற்றம் என்பதை நான் அறிவேன் எனவே நான் செய்த குற்றத் திற்கு என்ன தண்டனையை எனக்களித்தாலும்ஏற்றுக் கொள்ளத்தாயராக இருக்கிறேன்.

இங்ஙனம் தங்கள் உண்மையுள்ள

மேகலா

சேவகன் முடங்கலை வாசித்து முடித்தபோது எனக்கு இதயம் தூடிப்பை நிறுத்திவிட்டது போன்ற தொரு உணர்வு ஏற்பட்டது எனவலு முழுவதையும் சேர்த்துக்கூத் தினேன் “மன்னவா! இதென்ன அநியாயம் உங்களிடம் நியாயம் கிடைக்குமென்று நம்பியல்லவா ஒப்பமிட்டேன். ஒரு அப்பாவியை இவ்விதம் வஞ்சிப்பது நியாயம்? எனக்கு விடுதலை கிடைக்க வேண்டும் என்றாக வினையை விலை கொடுத்து வாங்கி விட்டேனே. இப்போது என்ன செய்வேன். எனக்கு நீதிவழக உங்களைத் தவிர யாரிருக்கிறார்கள். உங்களை முழுமையாக நம்பிய எனக்கு இருதான் நிங்கள் அளிக்கும் பரிகாரமா?”

“ஏய் அதிகம் பேசாதே இப்போது நீகுற்றவாளி உனக்கு பேசும் உரிமை கிடையாது உனக்கு தகுந்த தண்டனை வழங்குவதே நாங்கள் உங்களிக்கும் விடுதலை யாகும்” துரியோதனன் சிம்மாசனத்திலி ருந்து ஆவேசத்துடன் எழுந்து கத்தினான் அவனைத் தொடர்ந்து துச்சாதனன்என்னை நெருங்கிய படியே கர்ஜித்தான் “அடியே எங்களிடமா நீதி நியாயம் பற்றிக் கேட்கிறாய்.

எங்கள் அகராதியில் அத்தகைய செற்கள் எல்லாம் எப்போதோ அகற்றப்பட்டு விட்டன. எங்களில் எவருக்கம் அந்தச் சொற்களுக்கு அர்த்தம் தெரியாது அப்படி மிருக்கும் போது நீ எவ்விதம்

நீதி நியாயம் என்று கேள்வி எழுப்பினாய்? எங்களை எதிர்த்துப் பேசும் துணிவை உனக்கு யார் தந்தது என்பதை நாங்கள் அறி வோம். நீங்கள் எவரும் நாங்கள் எது செய் தாலும் சகித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் எதிர்த்துப் பேசுவதோ நீதி நியாயம் கோரு வதோ எங்கள்ல் தடை செய்யப் பட்டுள்ளது.

“துச்சாதனா இவளுடன் இனியும் என்ன பேச்க ஆக வேண்டியதைக் கவனிப்போம்” துரியோதனன் கருணையற் றவனானக் கத்தினான்.

“அப்பிய ஆக்டும் மன்னா”

துச்சாதனன் பணியுடன் பதிலளித்துவிட்டுமெல்ல மெல்ல விகாரமாகச் சிரித்தபடியே என்னை நெருங்கினான். நான் ஒடு முயன்றேன் முடியவில்லை என் கைகள் ஒரு கம்பத்தில் பினைக்கப் பட்டிருந்தன அவை எப்போது கட்டப்பட்டன என்பது எனக்குத் தெரியாது தலையைக் கொஞ்சம் திருப்பினேக் நான் தலை திருப்பிய திசையில் தோழி செங்களைக்கண்ணி கைகள் பினைக்கப்பட்டு கம்பத்தில் கட்டப்பட்டிருந்தாள் அவள் உடம் பில் எந்தவிதசைவுமில்லை அரை நிர்வாணமாக இருந்த அவளின் தோற்றும் என்னை மரணத்தை நோக்கி பயணிக் கவைத்தது துச்சாதனனின் உண்ணமான முச்ச என் முகத்தில் பார்ந்தது.

“மேகலா உமக்கு அறிவிருக்கே? இஞ்ச வந்து பாரும் என்ன நஷ்டிருக்கெண்டு” சாப்பாட்டையில் இருந்து கத்தினார் கணவர் என்னப்பா என்ன நடந்தது? என்றபடி விரைந்தேன் அவர் சட்டிக் காட்டிய இத்தில் பலாச்களைகள் நிறைந்த பாத்திரம் திறந்து கிடந்தது அதற்குள் விருந்து. இரண்டு மூன்று கரப்பான் பூச்சிகள் வெளியேறி ஓடின. “உமக்கு வாடவா முடி வைக்கத் தெரியாதா?” கோபமாகக் கேட்டார் அவர் “வாடவா முழுத்தான்பா வைச்களான் இந்தச் சுவியனுகள் எப்படியா வந்திடுகள்” நான் மெல்லமாக பதிலளித்தேன் அவர் எதுவும் சொல்லாமல் பலாச்களைகளை பாத்திரத்துன் தூக்கி வெளியில் ஏறிந்தார் நான் எதுவும் செய்ய முடியாமல் அழ ஆரம்பித்தேன். ♦

உலகக் காதல்

அனைத்து மக்களின் இதயங்கும் திறந்த வெள்ளை இதயங்களாக இருக்கும். அந்த இதயங்களில் பொருளை இருக்காது. பளைய பற்றிய அறிவுகூட இருக்காது. வாழ்க்கை என்பது மனித குலத்துக்கான மகத்தான சேவையாக மாறிவிடும் உலகத்தை தங்களது இதயத்தால் அதிகப்படியாகத் தமுவி பூணமாக அதனை முழுமனதோடு காதவிப்பவர் களே மகோன்னத் புருஷர்கள் எாக விளங்குவார்கள் அந்தப் பெருவாழ்க்கைக்காக எதையும் செய்யத் தயாராவார்கள்

பாவலன் பா.சத்தியசீலன் என்ற கவிஞரனை நினைவுசூறுதல்.

கல்வயல் வே.குமாரசாமி

இளம் எழுத்தாளர் சங்க ஆண்டுவிழாவின் கவியரங் கத்திலே கலந்துகொண்ட சத்தியசீலனின் கவிதையைக் கேட்ட பல அன்பர்கள் ஆச்சரியப்பட்டே விட்டார்கள் பல பத்திரிகைகள் அவரது கவிதையைப் புகழ்ந்து எழுதின. அல்லைப்பிட்டியைச் சொந்த ஊராகவுடைய சத்தியசீலன் பயிற்றப் பட்ட ஆசிரியர் பால பண்டிதப் பட்டதாரி, இளம் எழுத்தாளர் சங்கம் நடாத்திய கவிதைப் போட்டியில் “தணியாத ஆவல்” என்ற கவிதை மூலம் முதலாம் பரிசைப் பெற்றவர்.

சோங்கந்தரப்புலவர் நினைவுப் போட்டியில் மூன்றாம் பரிசைக் குத்தகுதியானவர் எனத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்” என்று 1962 இல் இரசிதமனிகனக் செந்தி நாதன் தான் தொகுத்து வெளியிட்ட “ஸுத்தக் கவிமலர்கள்” என்ற நூலில் சத்தியசீலனை அறி முகஞ்செய்துள்ளார் அந்த அளவி ந்து அக்காலத்திலேயே கவிஞர் பிரபல்யம் பெற்று விளங்கினார் ஆனால் இன்று எல்லோராலும் மறக்கப்பட்டும் மறைக்கப்பட்டும் மறைந்து போய் விட்டார் என்றே நினைக்கத் தோண்டுகின்றது ஒரு நாழிதழ் மட்டும் “குழந்தைக் கவிஞர்”

என்று ஒரு முலையில் ஒரு சிறு செய்தி வெளியிட்டிருந்ததாக ஞாபகம்.

அன்றைய விழாக்களிலே கவிஞர் சத்தியசீலனின் கவிதையைக் கேட்க வெண்டிய ஒரு கூட்டம் காத்திருக்கும். அவர் கவிதையை விநியோகம் செய்யும் முறையே ஒரு தனி அளவித் தானும் கவைத்து அநுபவித்து அவைக்கு அவற்றை அவர் கையீக்கும் போது சபைபூம்பாடு அவர்களிதை மொழியும் திறன் அவருக்கே உரியன்று மௌது மரபிலக்கணங்களுடன் மொழியைக் குழுத்து அதிலிருந்து விடுபோமல் மரபைப்பிள்ளது கடைந்தெடுத்துப் புதுப்பிறப்பைக் காட்டும் திறமை கைவரப்பெற்றவர்களுள் சத்தியசீலன் முன்வரிசையை இருத்தப்படவேண்டியவர். ஏன் தமிழ்க் கவிதையின் பூர்வோத்திரத்தை நன்றாக உணர்ந்து கொண்ட நல்லாற்றல் மிக்க கவிஞர்கள் என்று கூறினால் கூட மிகையாகாது.

நான் கம்மா புஞ்சித்தள்ளுகின்றேனோ என்று கூட நீங்கள் நினைத்தாலும்

தவறில்லை. அந்த அளவிற்கு இன்றைய எமது ஆய்விய ஸ்ரீராமகிருஷ்ணம் விரச்சுக்ஞம் மலடு தட்டிப் போய்விட்டார்கள் ஏனெனில் அவர்கள் அனுபவங்களைப் பெற்றுத் தருகின்ற நுண்மான் நுழைபுலம் மிக்க விரச்சுக்களோ தூய்வியறிருக்கனோ இல்லாத வறுவையினால் இன்றைய இளைய தலைமுறையினர் உண்மைகளை இன்கானமுடியாமற் போய்விடு கின்றனர்.

கவிஞரின் “பா” கவிதை நூல் வெளியிட்டு விழா நிறைவேற்ற வேளையில் பேராசிரியர் அ.வி. மயிலவாகனம் அவர்கள் கவிஞரின் மாணவர்களைப் பாராட்டு வத்நூடாகச் சத்தியலைனப் பாராட்டியவிதம் இன்றும் செவி களில்ரீங்கார மிடுகிறது.

சிவநேசன் கவிஞரின் “வாணி வரத்தை” பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்பத்தில் அரங்கேற் றினார் அதைப்பார்த்த முருகையன் சொன்னார் “Interpretation of Poetry into action” கல்விப்பணிப் பாளரும் நாடகநடிகரும், கவிஞருமான மறைந்த இசிவானந்தன் “மாணவர்களது இயக்கம் நன்றாக இருந்தது” என்று பாராட்டினார் வெளியில் வந்த நாடக நெறியாளர், தயாரிப்பாளர் “இனி மேல் இப்படித் தான் நாம் சில வற்றைச் செய்து பார்க்க வேண்டும்” என்றார் உண்மையும் இதுதான் சத்தியலீனிடம் காணப்பட்ட ஆற்றலை அவரவர் அவ்வப்போது எடுத்துச் சொன்ன தோடு சரி.

நாம் வாழும் காலத்தில் நம்மவர்களுக்கு குறிப் பாக ஆய்வுறிஞர்(?)களுக்குச் சொல்லிக் காட்ட வேண்டிய பொறுப்பை இந்த வேளையில் மிகுந்த சலிப்புடன் உணர்கிறேன் இன்றும் கூட தமிழ்க் கவிதைகள் ஏமாற்றுக்கும்பல்களை விட்டு வெளிவந்ததாகத் தெரியவில்லை.

கவிதையளோடு
சம்பந்த மில்லாதவன் எல்லாம் கவிதை பற்றி வாந்தி எடுக்கிறான் மொழிச் செழுமையற்ற வெறும் புளிச்சல் வாந்திகளையும் இளிச்ச வாயர் சிலா கவிதையென்று கொண் டாடிக் குதாகவிக்கின்றனர்.

மறுபறுத்தே அத னோடு கொஞ்சமும் சம்பந்தப் படாத குறளிகள் சில இதேவேளை கவிதையில் வந்த வார்த்தைகளுக்கு அகராதியில் அர்த்தம்தேடி அலையும் வரலாற்று ஆய்வாளர்களால் எப்படி நல்ல கவிதையையும் கவி ஞுணையும் இன்காண முடியும் காட்டமுடியும்? சுயதேட்டமில் லாத வழிமொழிதல் விவகாரத்தை ஆய்வு என்று கூற முடியுமா என்ற வினா இங்கே முன்னமுகின்றமை தவிர்க்க முடியாததே.

சத்தியலீனிப் பாக்கள். குற்றிலும் நாறு நிகழவன வாழ்வில் அவற்றினைச் சுவைத் திடும் ஒருவன் கற்பனை கொண்டு கடையவும் பிறக்கும்

அழுதினைக் கவிதை என்று அறிவோம். சொற்களைப் புதுக்கி, மிடுக்கொடு நடத்தித், துணிவொடு துணிந்தவை சாற்றி அற்புதமாக அது சில ஆக்கும் ஆற்றலன் சத்தியசீலன். கைத் திறன் கொண்டு கருத்துடன் புனைந்தும், கவிதைகள் உதிப்பது கடினம்! செத்தவை போன்ற பல பல பல சமையும் செய்தியே மிகுவன்” உயிரின் முத்திரையான முச்சு. டையனவாய் உணர்வின் மென் மொழியிலே பேசும் தத்துவமாக அமைவனசில நம் சத்தியசீலனின் தமிழாம்” பல வகைகளிலும் ஒரு முன் னோடியான மஹாகவி அன்று கண்டு கொண்டு பாராட்டிய கவிஞர் எப்படி இன்றைய தலை முறைக்குத் தெரியாமற்போக முடியும்?

“சின்னப்பெண் உண்ணால் எதிர்க்க முடியாது என்னாலும் இன்னும் சிரிக்க முடியாது” - என்று பெண்ணிலை கண்டு கலங்கிய சத்தியசீலன் அற்புத நயமான கற்பனைத்திறன் படைத்த கலைஞர் தயாரிப்பாளர் நாடகஞுசிரியர் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக மஹாகவி, முருகையன், நாவற்குழியூர் நப்ராசன் போன்ற வர்களின் பாராட்டுதல் பெற்ற சிறந்த கவிஞர்கள்...

“புதியதோர் பிறவி... மதங்களின் அலுவல்!

பூதலத் துறவுகள் முறிவில் புதியதோர் பிறவி-

பலமுறைப் பிறப்புப் “புலவனின் கலைமனத் தலுவல்.” என்று கூறிப் பாரதி வழிவந்த பாவலவன் முரண்படு மெய்ம்மை நிறையைப் பெற்ற மனித மனப்போக்குகளைக் கூறி வந்த அதேவேளை இயற்கையோடே மக்கள் வாழக் கையையும் இணைத்துச் சித் திரித்துக் காட்டுகின்ற சங்ககால இல்க்கியப் பண்பையும் சத்தியசீலனின் பாடல்களிலே காணலாம்” “பொழுது எழுந்து ஒளிப் பொங்கல்” என்ற பாடலில்

“கீழை வானிற் பொழுதின் எழுச்சிபாற்

கெட்டொழிந்த தீருட்குலம் ஆனதால்

ஓாகை ஒன்று குருத்தை வீரத்ததும்

வயலிலே கதீர் சாப்ந்து கீடந்ததும்

பாளை நன்கு பதீந்து கீடந்தீடப்

நவம்பர் 2001

பனைகள் எங்கும் குலைத்துக் கிடந்ததும்
 ஏழை இல்லம் எனும் ஒன்று இருப்பதும்
 எல்லவர்க்கும் தெரிய முடிந்தது என ஏழைகள்
 வாழ்வையும் எடுத்துக்காட்டி யதோடு மட்டுமென்றி
 அலையின் மீதொரு தோணி செலுத்திய
 ஆழியாளர் குலத்துடனே பனைத்
 தலையின் மீதொரு பாளையிற் பாகமாய்த்
 தமிழெடுக்கும் தொழிலவர் மட்டுமோ
 கலையின் மீதொரு காதலினால் பல
 காவியம் கலை தீட்டும் கலைஞரும்
 விலையிலாத உழவர் கொடுக்கும் அவ்
 விருந்தருந்த விரைதல் தெரிந்தது -காட்டுவதோடு
 வாழ்வு போன்றோரு வாழ்வு நடத்திடும்
 வறுமையளரும் வேர்வை சொரிகிற
 தோள்களாலே குறையை மறைக்கலாம்
 தொழில்களாலே உலகினை ஆள்ளாம்
 தாழ்வெனும் பெரும் பள்ளம் நிறைக்கலாம்
 தமிழ்கள் செய்பவர் வாழ்த்தும் பறிக்கலாம்
 கேளும் என்று எடுத்து மொழிந்தவையைக்

கேட்டோ அறிந்தோ கொண்டவர் கடைசியில் இன்று குழந்தைக்
 எத்தனைபேர் அவை போகட்டும் கவிஞரானக மட்டுமாவது
 ஆய்வாளர் விமரிசகர் எனத் தெரிகின்றதே அந்த அளவிலே
 தமக்குத் தாமே முத்திரை ஒரு ஆறுதல்.
 கவைகளை எடுத்துக்குட்டி
 வைத்து விடும் கலையைக்
 கவிதைக்குள் காண்கின்ற ஆறு
 றல் கவனம் எம்மவரிடம் ஏன்

செத்துப் போய் விட்டதென்று
 அங்கலாய்க்க வேண்டியிருக்கிறது.
 மரபும் மரணும் இனக்கமுற்ற
 போது பிறந்த புதமையை வெற்
 றியை இனங்காணத் தவறும்
 விமர்சகர்களைப் பற்றி கவலை
 கொள்ள வேண்டிய தேவையைத்
 தூக்கி வீசிவிட்டால் எல்லாம்
 சரியாகி விடும். பாவலன்
 சத்தியசீலனைப் பற்றிய ஒரு
 நினைவு கூரலே இது, இக்க
 விஞ்ணைப்பற்றி

சத்தியசீலனின் பணியைச்
 சரியான முறையில் மதிப்பிட
 வேண்டிய இந்த நேரத்தையாவது

எழுதுவதாயின் நிறையவே
 எழுதலாம் தமிழக் கவிதை
 கவிதையின் பூர்வோத்திரத்தை
 நன்கு உணர்ந்து கொண்ட
 கவிஞர்களுள் சத்தியசீலனும்
 ஒருவர் என்பதை யாராலும்
 விலக்கிக் கூறமுடியாது.

சமுத்துக் கவிதை
 உலகில் மன்னனாய் நடைபோட்ட

கவனத்தில் இன்றைய
 இலக்கிய உலகம் தவறவிட்டு
 விடக் கூடாதென்பதே எனது
 ஆதங்கம். வெறும் புகழுக்
 காகவும், பதவிக்காகவும்,
 பணத்துக்காகவும் அங்க
 கலாய்த்துத்திரியும் போலி முதலி
 னர்கள்க்கும், பேர்ஆசான்
 களாலும் பிசங்கிப்போய் இருக்
 கும் உண்மைகள் நிச்சயம்
 இளைய தலைமுறைகளால்
 கழுவி முன் காட்சிக்குக்
 கொண்டு வரப்பட வேண்டும்.
 சுருங்கச் சொன்னால் விமர்சனத்
 தடை களால் முன் மறித்துத்
 திருப்பி அனுப்பப்பட்ட ஒருவராகச்
 சத்திய சீலனையும் இனங்காண
 முடிகிறது.

**“ஐயக்ர்ஸ் எஃகே ஜீதூஷ் சிகிஷ்டநீர்
 ஸெய்கள்ஸ் சிர்புந்துள்ளதே சத்தியம்”**

“அறிவே பலம்”

“ஸ்ரீராம்”

உங்கள் பாடசாலைப் பிள்ளைகளின் சகல
 தேவைகளையும் ஒரே கூரையின் கீழ்
 பூர்த்திசெய்ய நாடுங்கள்

“ஸ்ரீராம்”

ஆஸ்பத்திரி வீதி
 மந்திரை

வால்

சீ.கத்ரீகாமநாதன்

“வணக்கம் சேர்”

“வணக்கம் பீள்ளைகளே।”

“எல்லோரும் இருக்கையில் அமருங்கள் நாங்கள் இன் டெக்கு புதுப் பாடமொன்று படிப்பம். சரி பிள்ளையளே. மான், புலி, கரடி, சிங்கம் இவையெல்லாவற்றையும் என் எண்டு பெயர் சொல்லி அழைக்கிறவே”

நான் கேள்வியை கேட்டபடி அவர்களை நோக்கினேன். கண்கள் பிரகாசிக்க முகத்தில் ஆர்வமுடன் அவர்கள் சொன் னார்கள்.

“விலங்குகள் என்று அழைக்கிறவை சார்”

“ஓம் சரியாச் சொன்னியள் இவைகளை விலங்குகள் அல்லது மிருகங்கள் என்று சொல்லுவினம். இவையளுக்கு எத்தனை அறிவென்டு சொல் லுங்கோ பாப்பம்?”

ஒவ்வொரு முகத்திலும் ஒவ்வொரு விதமான சந்தேத கங்கள் நிழலாடின.

“ எட்டறிவு சேர் ”
“ நாலறிவு சேர் ”

மாணவர்கள் பதில் வேறு பட்டது. “கொஞ்சம் போறுக்கோ பிள்ளையள் விடையை பிழையா சொல்லுவியள். இங்க கவனி யுங்கோ. இப்பநான் சொல் லுற்றை நல்லைய மன்சிலபதிச் சுக் கொள்ளுக்கோ. விளங்குகள் எல் வாத்தகுக்கும் ஜந்துவு மனி தாங்குக்குத்தான் ஆற்றிவு சிரியை இனி பிள்ளையள் இந்த விலங் குகள் எல்லாத்துக்கும் ஒரு ஒற்றுமை இருக்கு. என்னண்டு யோசித்துச் சொல்லுங்கோ பாப்பம்.

மாணவர்கள் தூமதியாது முளைக்கு வேலை கொடுத்து விடையைகண்டு பிடித்தார்கள்

“சார் எல்லாத்துக்கும் வால் இருக்கு” செடிக்கார பிள்ளையள் எல்லா விலங்குகளுக்கும் வால் இருக்குது.

நீங்கள் கரடி புலி மான் குரங்கு எல்லாவற்றையும் நேரில் பார்த்து இருக்கிறியளே?”

மாணவர்கள் யோசித்தார்கள் பின் பதில் சொன்னார்கள்

“சேர் நான் புடத்தில் புலி சிங்கம் பார்த்தனான்”

“நான் வன்னியில் இருக்கேக்க கனக்க குரங்கு பாத்தனான்”

“நான் ரீ.வியில் எல்லாத்தையும் பாத்தனான்”

“நீங்கள் பார்த்த விலங்குகளுக்கு வால் எப்படி இருந்ததென்டு சொல்லுங்கோ பாப்பம்?”

“மானுக்கு ஆட்டுக்கு இருக்கிறமாதிரி கட்டை வால் சார்”

“ஆங்நான் சொல்லுறைதைக் கேஞ்கோ சிங்கம் புச்சுகும் வால் பெரிதில்லை.”

“குரங்குக்குத் தான் பெரிய வால் அது மரத்துக்கு தாவி பாயேக்க நல்ல வடிவாய் இருக்கும் ”

“எப்படி சார் அந்த பெரிய வாலை வைச்சுக் கொண்டு குரங்கு கஸ்ர மில்லாமல் பாய்து?”

அவன் ஆர்வமாக கேட்டான்.

“குரங்கு பாயுற்றுக்கு அந்த வால் உந்து சக்தியை கொடுத்து சமநிலையைப் பேணுது நீங்கள் மீன் நீந் தேக்க பாத்து இருப்பியள்.”

“பாத்து இருக்கிறம் சார் எங்கட பெரியம்மா வீட்டில தொட்டியில கலர் மீனில் லாம் வளக்கினம். மீன் நீந் தேக்க வாயையும் செட்டை களையும் அசைத்துக் கொண்டு இருக்கும்”

“சார் மீன் நீந்தாம் நிக்கேக்கையும் வாலை அடிச்சுக் கொண்டு தான் நிக்கும் எப்படி”

அவன் ஆச்சரியத்துடன் விடையை என்னிடம் எதிர் பார்த்தான்.

“விலங்குகளுக்கும் பறவைகளுக்கும் வால் முக்கியமானது அவையள் வாழ்க்கையில் புவியீர்ப்பு விசையை சம்ப்படுத்தி இயங் குவதற்கு வால் முக்கியமானது கடவுளினர் படைப்பில வால் அவையளுக்கு மிக முக்கிய மானது என்ன விளங்கிச்சோ?

நான் ஆர்வமாக அவர்களைப் பாத்துக் கேட்டேன்

“நல்லாய் விளக்கி நூறு சார்”

“சார் எனக்கொரு சந்தேகம்?”

கேட்டவன் பிரதீபன் வகுப்பில் அதிகம் கேள்வி கேட்காதவன்.

“என்ன சந்தேகம் பிரதீபன்?”

“விலங்குகள் பறவைகள் எல்லாத்துக்கும் வால் முக்கியமான தெண்டு சொன்னிங்கள் அது நல்லா விளங்கினது ஆனால் மனுசரை பார்த்து இவர் அவற்றை “வால்” எண்டு சொல்லுவினம் ஏன்சார்.”

பிரதீபன் ஆவலாக என் பதிலை எதிர்பார்த்து நின்றான். ஏன் மற்றவர்களும் இந்த புதுக்கேள்விக்கு பதிலை எதிர்பார்த்து நின்றார்கள்.

இந்தக் கேள்விக்கு எப்படி பதில் சொல்வது? மனிதனுக்கு வாலா இவர் அவற்றை வால் நான் யோசித்தேன்.

“சேர் நானும் உவர் அவற்றை வால் எண்டு சொல்லுவதை கேட்டு இருக்கிறேன்.

நெடுக ஒருத்தர் மற்ற ஆனாக்கு பின்னால் திரிஞ்சால் “நல்லாத்தான் வால் பிடிக்கிறார் எண்டு சொல்லுவினம் எப்படி சார்?”

வால் இல்லாமல் எப்படி வால் பிடிக்கிறது? மனிசன் பிறக்கேக்க வாலோட பிறந்து இப்ப அது மறைஞ்ச போச்சோ?

எல்லோரும் பெரிதாக சிரித் தார்கள் ஒரு கேள்வியால் எத் தனை சந்தேகங்கள் முளைத்து விட்டன.

“பிள்ளையள் சத்தம் போட்டு சிரிக்காதையுங்கோ எங்க ஞக்கு ஷேத்ரம் அலுவல் காரியம் நக்கிறதைக்கு ஒருந்தை பிடிச்சால் நடக்கு மெண்டு தெரிஞ்சால் அவருக்கு பின்னால் அட்கள் திரிவினம் அவ்வாறுக் குத்தான் சனக்கள் வாஸ்ஸன்டிபேர் வச்சிருக்கினம்.”

மணி அடித்தது நான் கிளம்ப தயாரானேன் வகுப்பில் கடைசி வாங்கில் இருக்கும் சுதன் என் விடம் சொன்னான்.

“சார் ஒரு உண்மை தெரியது”

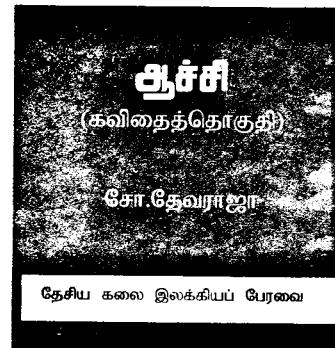
என்ன தெரியது “பூமியில் வால் இல்லாமல் எந்த உயிரினமும் உயிர் வாழ முடியாது.”

“தேய் சுதன் வாத்தியார் போட்டார்”

“உவர் பிரின்சிப்பலின்ற வால் என்று மற்ற வாத்தியார் கதைக் கிறவை யெல்லோ?”

(யாவும் சிந்தனை)

குவைத் தோகுட்டு நூல் விமர்சனம்

‘ஆச்சி’

தீரா. சடகோபன்

கேள்விகள் எழுந்த போது எந்தப் பக்கம் சார்வது என்று திண்டாட்டமும் இவர்களுக்கு ஏற்பட்டது.

கலைஞர்கள், எழுத்தாளர், கவிஞர்கள் ஆகியோரும் கூட குழம்பிப்போயினர்.

பலர் இனப்பிரச்சனை என்று வேள்வித்தீயில் வேக்காட்டில் வெந்து சாம்பலாயினர்.

கவிஞர், கலைஞர், எழுத்தாளர் நண்பர் சோ. தேவராஜா போன்றவர்கள் இத்தகைய வேள்வித்தீயில் வெந்து போகாமல் எஞ்சியிருப்போர் என்று கூறலாம். இவர் எழுதி அண்மையில் வெளிவருந்துள்ள “ஆச்சி” என்ற கவிதை நூல் மேற்சொன்ன கருத்தையே என்னுள் தோற்றுவித்தது. இதனை வலியுறுத்துவது போலே மேற்படி கவிதை நாலுக்கு முன்னுரை எழுதியுள்ள சி.சிவ சேகரம் அண்மையில் மாக்சியங்களுக்கு எதிராக திட்டமிட்ட முறையில் பல பொய்கள் பிரப்பட்டு மறுக்கப்பட்டுள்ளன.

இலங்கையில் தேசிய இனப்பிரச்சனை இந்த மாற்றுத் துக்கு பெரும் காரணியாக இருந்தது. உண்மையில் மாக்சிய வாதிகளுக்கு வைக்கப் பட்ட அமிலப் பரிட்சையாகவும் இது அமைந்தது. தேசிய இனப்பிரச்சனை, கயனிற்ணய உரிமைப் பிரச்சனை முதலான

மார்க்சியர்கள் மறின் எதிரிகள். அவர்கள் மத உரிமைகளை மறுப பவர்கள் என்ற விதமாக விசமத் தனமாக பிரசராம் செய்யப்பட்டது. கவிஞர் தேவ ராஜாவின் கவிதைகளி மேற் குறிப் பிட்டவாறான விசமத் தனங்களை மறுக்கும் வலிய வாதங்களாக அமைகின்றன—என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கவிஞர் தேவராஜாவின் “ஆச்சி” என்ற இக்கவிதை தொகுப்பு “ஆச்சி” என்ற உன்னதமான மாணிட உறவுக்கு மேலும் மதிப்பளிக்கிறது. தாய், தந்தை, மகன், மகள் உறவுகள் என்பன மக்கள் பராயம் அடையும் வரை மிகப் பலமானதாகவும் மக்கள் பெரியவர்களானதும் பல வீன்த்தையும் அடைந்து விடுகின்றன.

இன்றைய நிகழ்காலத்தில் ஆச்சி பேரன் பேத்தி உறவுகளே இடைவெளிகளைத் தகர்க்கும் தொங்கு பாலமாக அமைகின்றன என்பதனை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆச்சியை உண்மை வாழ்க்கையில் தரிசித்துவர்கள் மனித உறவுகளின் மற்றொரு பரிமானத்தை உணர்ந்திருப்பார்கள்.

திரு. தேவராஜா கவிஞர் என்பதற்கு மேலதிகமாக தான் ஒரு மாணிடவாதி என்பதனையும் தான் சார்ந்திருக்கும் மக்கள்,

பூமி, கலை, கலாச்சாரம், மொழி என்பவற்றின் மீதும் பற்றும் பாசமும் கொண்டவர். என்பதனையும் தன் கவிதை வாயிலாக வெளிப்படுத்துகின்றார்.

இவர் பாடியிருக் கும் அநேகமான கவிதைகள் நிகழ்காலத்துடன் நெருங்கிய முக்கிய நிகழ்வுகளையும், உரிமைப் பிரச்சனையையும் மையமாகக் கொண்டுள்ள இவரது கவிதைகள் இக்காலத்தின் பதிலேடாகவும் ஆவணமாகவும் உள்ளது. என்பதுடன் “எங்கே நாம் தோற்றுப் போனோம்” என்பதையும் அடிக்கோட்டு காப்படுத்தாது

தனது ஆச்சிக்கு அஞ்சலி செலுத்தி எழுதிய கவிதையில் அவரது ஆதங்கம் பின்வரு மாறு வெளிப்படுகின்றது

“உன்றை வயல்வெளி, உன்றை பனைவெளி அந் நியாள் ஒருத்தி ஆளுவது கண்டு மூன்று உன் கோபம், உன் விழியை முடியதோ?”

பெருமரங்கள் என்ற கவிதையில் இவர் கானும் நிதிரிசனம்.....

“வைரவீஸின் இரத்தத்தில், ஆர்சிகள் சீதறும் கர்ப்பிணீயின் உடலில் குண்டுகள் பாடியும் கறி வீற்றகைகள் சோரும் கைக் குழந்தை நிலத்தில் வீழ்ந்து சாடியும் பீணமாகும் முதலே”

“பேயும் பெருமரமும் என்ற கவிதையில் மீது கேள்வி எழுப்புகிறார்.....

மேகம் பேயாகி கட்டுக் கடங்காமல் நீண்ட பெருமரத்தை ஆனமட்டும் அகசத்து அது முடியாது போக பூவையும் பிஞ்சையும் காயை யுமாக பெருமரத்தில் இருந்து பெய்த்து வீழ்த்தி.....

..சிற் சில முயற்சிகள் பழுக்கலாம் வெம்பி “பிணங்களின் மறுபெயர்” என்ற கவிதையில் எவ்விதம் எதிர்ப்பட்ட அப்பாவிகளையெல்லாம் சுட்டு வீழ்த்தி அவர்களுக்கு பயங்கர வாதிகள் என்ற நாமமிட்டனர் என்றும் இது வர்க்கப்போராக வேண்டியதன் அவசியத்தையும் கொள்ள முடிகின்றது.

“பக்தர்களும் எதிரிகளும்” என்ற கவிதை : 1984 டிசம்பர் வெளி மேற்கீல் அரசு பிறப்பித்த 62 மணிநேர ஊரடங்களின் போது நிகழ்ந்த பயங்கர வாதங்களை கூறுகின்றது.

கட்டாயம் உள்ளடக்கியே ஆக வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தத்திலும் எழுதப் பட்டுள்ளதனை சொல்லத் தான் வேண்டும். கவிதை சொல்லும் பாணி, தொனி, தேர்ந்தெடுத்துள்ள சொற்கள் என்பன மக்களை மிக நெருக்கமாகத் தொட்டுத் தடவிச் செல்கின்றன. சில கருத்துக்களை வெளிப்படை யாகச் சொல்லாமல் சொல்லி யிருந்தாலும் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் வெளியிடான் இந்நாலின் விலை ரூ. 100/-

முகவரி:-

சவுக் ஏசியன் புக்ஸ், 44, 3ம் மாடி, கொழும்பு மத்தியசந்தை தொகுதி, கொழும்பு - 11

“எழுக யாழ்ப்பாணமே” என்ற கவிதையில் முந்தைய யாழிப் பாணத்தின் அழகையும் அமைதி தியையும் கூறி இன்றைய அழிவை எண்ணி அங்கலாய்ப் பதுடன் மீண்டும் அமைதி வராதா? என்றும் ஏங்குகிறார் “குடுகாடும் நெருப் பும் வெள்ளமும் புயலும் ஒரு போதும் மக்களை தடுத்திட மாட்டா” என்று அவர் கவுகின்றார்.

நான் பார்த்த படம்

தென்றை

பார்த்தவர்: பேய்க்குஞ்சு

நான்னால் நம்பமாட்டியள் ஒரு கான படம் பார்த்தன். உடம் ஶஸம் மயிர்க்கச்செறியத் தோடங் அபிடுத்து. பயத்தில் இல்லை வெக்கத்தில், எனக்கு சரியான வெக்கமாப். போக்கு சும்மா சொல்லக்கூடா கமலகாசன்னை நல்லாத்தான் எங்களை கெளரவப் படுத்தியிருக்கிறார். அவரின்றை நடையென்ன? - கதையென்ன?

இந்தப் படத்தைப் பாத்தாப் போலதான் எனக்கொரு யோசனை வந்தது சொல்ல வெக்கமாக்கிடக்கு.....” எண்டாலும் சொல்லுறன் கேளுங்கோ.

நானும் ஒரு பேய்க் குஞ்சு சரியான பயந்தவன். எல்லாம் சிவமயம் எண்டு சொல்லுவினம் எனக்கு எல்லாம் பயமயம் தான். நானும் இந்தியா போப்பேறன். அங்கபோய் ஒரு டாக்குத்தரிட்ட என்றவருத்ததைச் சொல்லப்பேறன். அந்த டாக்குத்தர் என்ன இன்னொரு டாக்குத்தரிட்ட அனுப்புவார்.

அந்த டாக்குத்தருக்கு ஒரு தங்கச்சி அதோட அவருக்கு பெஞ்சாதி பிள்ளையள் எல்லாம் இருக்கும்.

அந்தபொடாக்டரின்றை சிஸ்ரர் என்ற பேய்க்குஞ்சுக்குத் தனத்தை பாத்திட்டு விரும்பத் தொடங்கி யிடுவ. அந்தக் குடும்பம் ஒண்டாயிருக்கேக்க அந்த பொட்டர் “ஆச்சும்” எண்டும் தும்முவர். உடனே குடும்பத்தில் உள்ளவை எல்லாம் பாடுவினம். நானும் இடையில் பாடுவன்

“சமரசம் செய்ய பேய்க்குஞ்சு வந்தானே..
பட்டுக்குழலுக்கு
தேங்காய்ப்புவைப் போல
ஒண்டு கலந்தீட நெஞ்சு
குடிக்குது--
கவிதைபோல் உள்ள
குடும்பத்தில் நானும் ஒரு
வார்த்தை யாகலாமோ?..”

என்ன சிரிக்கிறியளோ?
அதுதான் முதலே எனக்கு வெக்கமா இருக்கெண்டு சொன்ன நான். இன்னும் கொஞ்சமிருக்கு கேட்டுப்போட்டுச் சிரிக்கிற தெண்டால் சிரியுங்கோ. ம....

பிறகு அந்த பொக்ரின்றை சிஸ்ரரும் நானும். தனிய ஒரு மலைக்கு மேல் இருப்பம். அது கேக்கும் “உங்க ஊறில் பொஞ்சாதி புருஷன் எப்பிடிக் கூப்பிடுவாங்க?” எனக்கு ஒரே வெக்கமாப்போம். எண்டாலும் என்ன செய்யிற்று என்ற கிளிக் குஞ்சு கேக்கேக்க நான் வெக்கப் பட்டுக்கொண்டிருக்கேலுமே. நான் சிரிக்கூப்போட்டுச் சொல்லுவன்.

“ஹி... ஹி.... இஞ்சேருங்கோ.. ஹி... ஹி.. இஞ்.. சருங்..கோ...” எண்டுதான் கூப்பிடுவினம். உடன் அது என்னைப் பாத்தகு கூப்பிடும் “ஹி... ஹி... ஹி... இஞ்.. சருங்.. கோ. ஹி.. இஞ்.. ருங்.. கோ” அதில் ஒரு பாட்டு வரும் ஒச்சாரே--அச்சாரே-- இச்சாரே--” இதுக்கு மேல் எனக்கு சொல்லேலாது, சரியான வெக்கமாக்கிடக்கு.

இன்னுமொரு விசயம் கமலகாசன்னை கையெடுத்து “செல்வச்சந்தியானே” எண்டு கும்பிடேக்குள்ள நானும் மெய் மறந்து ரீவிப்பெட்டியை கை கூப்பிக் கும்பிட்டுப் போட்டன.

அப்துல்ஹுமீட் அண்ணையைத் தான் உண்மையாப் பூப்போட்டுக் கும்பிடவேணும். எங்கட நுன்பு கரமான வாழ்க்கையை நகைச் சுவைச் சித்திரமாக்க நல்ல சேவை தான் செய்திருக்கிறார் போங்கோ. எங்களுக்கு இடுக்கண் வருங்கால் நகுகு” எண்டு நினைச் சிட்டார், கடை சியா கமலகாசன்னைக்கு சிரம் தாழ்த்தி கரம்கூப்பி நன்றி தெரிவிக்காமல் போக மனம்வரேல்ல, அண்ணை கமலகாசன்னை எங்கடை யாழிப் பாணத்தமிழுக்கு உங்களால் எவ்வளது புகழ்வந்து சேந்திருக்கு தெரியுமே, எங்கு மேலெல்லாம் புல்லரிக்குது, ஏதேனும் செய்ய வேணும் போலகிடக்கு..

“ஆ--யாழ்ப்பானத் தமிழைப்பேசி நடித்த மறந்தமிழன் கமலகாசன்னை வாழ்க்... ஒச்சாரே... ஒச்சாரே...”

மனித வாழ்வின் வெறுமதி

மனிதனை இதுவரை வழிப் படுத்தி வந்த அனைத்து தத்துவங்களை மதங்கள் அறஞமுக்கக் கோட பாடுகள் அனைத்தையும் விட மாக்கிசீம் விஞ்ஞானத் தையும் மனச்சாட்சியையும் இணைப்பதிலும் அறிவியலையும், ஆன்மபலத்தையும் இணைப் பதிலும் வெற்றி கண்டுள்ளது மனிதவாழ்வின் பெறுமதியைப் பொருளாதாரப் போட்டிச் சந்தையில் வைத்து எடுப்போடு முடியாது

- ஜூகோந்

ஆறுதல்கள்

த. ஜெயசௌலன்

¹ தாங்கீக் கீடந்த அழைமத்தனம் தகர்த்து
ஒங்கீக் குரல் கொடுத்த
உலக...முதல் முதுகெலும்பே...
ஜீலியர் சீர், உன் முகத்தை நான் காணவேல்லை
அழைமப் படித்துவொரின்
ஆணிவேரும் அன்றுதொட்டு
நடுங்கத் தொடங்கியதாம் புதுவீர நாற்றுநட்ட
உன்“முஷ்டி” தொட்டு முத்தம்
இடுக் கொடுத்து வைக்கவேல்லை।

^{II} நாகரிக்மன்றதல்ளாம்நாப்செயல்லுங்கீழ்ப்போம்“ரோமின்”
பேரரசர் பேயாட்டம் போட்டநாளில்,
அழைமகளை மோதவீட்டு, வீலங்குகளைச் சீறவீட்டு,
மரணத்தின் ரத்தத்தை மனமரசீத்து, பொழுதுபோக்கும்
“கொலோசீப்” அரங்குகளில்,
கொண்டுவந்த அழைமயான...
“கிளாஷீயேற்றர்-ஸ்பாட்டக்கல்”... நீ நிமிர்ந்தாய் உல குறைய
உணவும் தரிச்கீட்க, என்னால் முடியவேல்லை,
எனினும் அழைமகளின் எழுச்சீயீனைத் தூண்டியநின்
வரலாற்றைக் கேட்டபீன்னென்
மனம் குனிந்து சோரவீல்லை।

ஜீலியர் சீரா! என் அன்பான ஸ்பாட்டக்கல்!
கொலோசீயத்தை”ப் போற்றானே ஏந்தன் குடிநீலமும்
அவலக் குரலெழுப்பி, ரத்தக் குளமாக,
பலர்பார்த்து இரசீக்கப் பலியாகி, வரலாறு....
பெரிதாக மாறாமற் பிரளவதனைச் சொல்லுது! உம்
இவரது நீணவுகங் தான்
“இதுள்” இருக்கும் எந்தனுக்கு
ஆறுதலைத் தருகிறது! அகத்தீல் ஓளி ஏற்றுக்கூடுது!

பயங்கரவாதத்தின் அடித்தளம்

உலகை ஒருமுறை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கிய அமெரிக்கா மீதான தாக்குதலும் அதற்குப்பதிலியாக உலகம் எதிர்பார்த்த ஆப்கானிஸ்தான் மீதான அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்பும் தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது.

அமெரிக்கா தான் நீதியின் பக்கம் நின்று உலகப் பயங்கரவாதத்தின் பிதர்மகன் எனத் தான் கருதும் உசாமா பின்லேடனுக்காக ஆப்கானிஸ்தான் நாட்டுக்கு எதிராகப் போராடுவதாகக் கூறுகிறது. அமெரிக்காவின் இத்தாக்கு தலால் கொன்று குவிக்கப்படும் ஆப்கான் மக்கள் அதனைக் கொடுரமான பயங்கர வாத நடவடிக்கை என்று கூறுகின்றனர். இதில் எது உண்மையான அடிப் படையானப்யங்கரவாதம் என்பதை (உலகப்) பொறுப்புணர்வுடன் அடையாளம் காணவேண்டிய தேவை மக்கள் முன் மீண்டும் ஒருமுறை எழுந்துள்ளது.

எது மறியாத பல்லாயிரக்கணக்கான அப்பாவி மக்களை தாக்குதல் இலக்குக்குள் உட்படுத்தி பெரும் மனித அழிவை ஏற்படுத்திய நடவடிக்கையை அவர்களது எதிர்ப்புணர்வில் நியாயம் இருந்தாலும், நாம் சரியென ஏற்று மகிழ்வடைய முடியாது. அது தவறானது. ஜப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலான துயரும் தீர்மும், தியாகமும் மிக்க பலஸ்தீன் மக்களின் போராட்டத்தின் பக்கம் நின்று பார்த்தாலும் கூட நல்ல விளைவுகளை இது தருமா என்பது கேள்விக்குறியாகும்.

இத்தகைய விரிசனம் பாதிக்கப்பட்ட அமெரிக்க மக்களின் சார்பாக எழுவேண்டுமேயன்றி உலகை தனது காலடியில் போட்டு மிதிக்க எண்ணும் அமெரிக்க ஆளும்கும்பலின் இரத்தக்கறை படிந்த அரசுயந்திரத்துக்குச் சார்பாக இம்மியளவும் அமைய முடியாது.

அமெரிக்க ஆளும் வர்க்கமும் அதன் உலகக் கூட்டாளிகளும் தமது நலன்களைக் காப்பதற்காக உலகின் பல நாடுகளின் மக்கள் மீது, பலதசாப்தங்களாக தொடர்ந்து வரும் அரச பயங்கரவாத நடவடிக்கை களினால் பல இலட்சக்கணக்கான மக்கள் கொல்லப்பட்டு பல கோடிக் கணக்கானோர் பாதிக்கப்பட்டு வருவதும் உலகறிந்த உண்மை. புள்ளி விவரங்களுடன் கூட இவை நிருபிக்கப்படலாம்.

பயங்கரவாதம் மட்டுமல்ல, அதன் விளைநிலமான ஆக்கிரமிப்பும், சுரண்டலும் ஒடுக்குமுறையும் நிறைந்த நீதியும் சமத்துவமும் அற்ற உலகப்

தாயகம்

61

நவம்பர் 2001

பொருளாதார சமூக அமைப்பும் மிகக் கொடியது, இதனால் ஏற்படும் யுத்தங்களும் அழிவுகளும் நாகரிகமடைந்த மனித சமூகங்களால் வெறுத்தொதுக்கப்பட வேண்டியவை. ஆனால் இத்தகைய ஒரு உலக அமைப்பைக் கட்டிக்காக்கவே அமெரிக்கா தனது பொருளாதார இராணுவ கருத்தியல் பலத்தை உலகெங்கும் கட்டி எழுப்பி வருகிறது.

பணவலுமலம் தனிமினித், சுயநல மேம்பாட்டுக்கே சேவை செய்யப் பணிக்கப்பட்டிருக்கும் அறிவியலும் விஞ்ஞானமும், யுத்தமில்லாத உலகை உருவாக்க முனையவில்லை. நாடுகளுக்குள்ளும் மக்களுக்கிடையேயும் வெறுபாடுகளை வளர்க்கவும் போட்டிகளை உருவாக்கவும். அவர்கள் தம்மைத் தாமே அழித்துக்கொள்ள அதி நவீன அனுவாடுதங்களையும், உயிரியல் இரசாயன அழிவுக் கருவிகளையும் உருவாக்கவுமே பணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

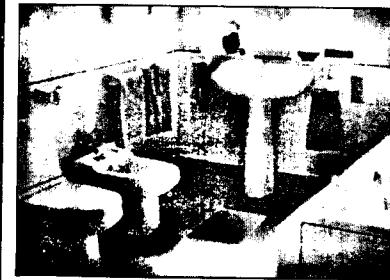
பயங்கரவாதம் தனியே ஆயுதங்களுடன் சம்பந்தப்பட்டது மட்டுமல்ல அரசியல் பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்க் கூடாகவும் அது செயற்படுத்தப் படுகிறது எது கல்விமான்கள் சிலர் வியந்து கூறும் அமெரிக்க பொருளாதாரக் கொள்கையினாலும் உலக வங்கியின் எதேச்சத்திகார நடவடிக்கை களாலும் ஆண்டுதோறும் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் பட்டினி, வறுமை நோய். பின்களுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு சாக்ஷிக்கப்படுகின்றனர். சப்ட், நீதிக்கு உட்பட புதிய உலக ஒழுங்காக -- வசதிப்படைத் தசமகத்தின் அமைப்பு பூர்தியான அங்கீகாரத்துடன் இது செயற்படுத்தப்படுகிறது.

இத்தகைய கொடிய சமூக உலக அமைப்புக்கெதிரான அறிவியல் பூர்வமான விரிசனங்களை மழுங்கலிப்பதற்கே மத அடிப்படைவாதத்தை அமெரிக்கா தூண்டி வளர்த்தது. என்பதுகளுக்குப் பின்னர் பொதுவுடமை நாடுகளுக் கெதிராக ஆப்கானிஸ்தான், கிழக்கு ஜரோப்பிய நாடுகள் பலவற்றிலும் இது நடைபெற்றது. உசாமா பின்லேடனையும் தலிபான் தீவிரவாதிகளையும் உருவாக்கியவர்கள் இவர்களே. முன்பு பொதுவுடமை நாடுகளை எதிப்பதாகக் கூறி தனது ஆதிக்கத்தை வலுப்படுத்திய அமெரிக்கா இன்று “உலக பயங்கரவாத” எதிர்ப்பு என்ற போர்வையில் தனது ஆதிக்கத்தை மேலும் வலுப்படுத்த முனைகிறது.

உலகமக்கள் இன்று விழிப்படைந்து வருகின்றனர். உலக அரசியலில் சில தசாப்தங்களாக கட்டியெழுப்பப்பட் அமெரிக்கா பற்றிய மாயை மீண்டும் தகர்ந்து வருகிறது. அதன் அதிகாரவெறி பிடித்த நடவடிக்கை களுக்கும், யுத்தத்துக்கும், பயங்கரவாதத்துக்கும், தோற்றுவாயாக உள்ள அதன் பொருளாதார, கலாச்சார, நடவடிக்கைகளுக்கு எதிரான பரந்துபட்ட உலக மக்களின் விழிப்புணர்வும், எதிர்ப்பலைகளுமே அதன் அடித்தளத்தை உறுதியாக அழிக்கவல்லது.

பரமன்

நியு விமாக்

மாரிஸ் பொருட்கள்
விட்பனையில் வட
பகுதியில் முன்னணி
எந்தாயனம்

தலைமைக் காரியாலயம்:

நியுவிமாகி,
51, டாம் வீதி,
கொழும்பு-11.
T.P. No. 423030
Fax.No. 074-720567

 உங்கள் மிழலைச் செலவங்களின் உயிரோவியமான புகைப்படங்களை கலரில் எடுத்துமகிழ் இன்றே விழும் செய்யுங்கள்

BABY PHOTO பேரி போட்டோ

பலாலி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

சுவைப் பீரியர்களின் நண்பன்

கண்ணன் லொட்டீ

சுவையான காலை, மதிய, மாலை உணவுகளுக்குத் தவறாது நாடுவேண்டிய உணவுகம்

கண்ணன் லொட்டீ

வளாகச் சந்தி

. திருநெல்வேலி.

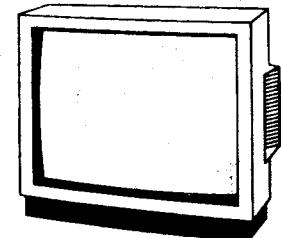
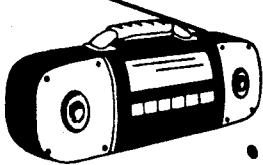
செய்திப் பத்திரிகையாகப் பதிவு செய்யப்பட்டது.
Registered as a News Paper in Sri Lanka.

HERO SUPER COMPLEX

Dealers -

TV, Radio, V.CR, Taperecorders, Fancy Items,
Stationery Items, Cassettes, Video Cassettes.

ஹேரோ சுப்பர் கொம்பிளக்ஸ்

விற்பனையாளர்கள்-

TV, டெக், ரேடியோ, கச்ட்ரைக்கோடர்,
பன்சிப்பொருட்கள், ஸ்டீசனரி பொருட்கள்,
வீடியோ, ஓடியோ கச்ட்வகைகள்.

Main Street,
Nelliyyady, Karaveddy.

பிரதான வீதி.
நெல்லியடி. கரவெட்டி.

இச்சஞ்சிகை தேசியக்கலை இலக்கியப் பேரவைக்காக யாழ்ப்பாணம்
405, ஸ்ரான்ஸல் வீதி, வசந்தத்திலுள்ள க. தண்காசலம் அவர்களால்
அச்சீட்டு வெளிப்பட்டது.

இசும்திப் பத்திரிகையாகப் பதிவு செய்யப்பட்டது.
Registered as a News Paper in Sri Lanka.

HERO SUPER COMPLEX

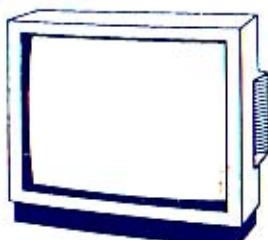

Dealers -

TV, Radio, VCR, Taperecorders, Fancy Items,
Stationery Items, Cassettes, Video Cassettes.

ஹேரோ சுப்பர் கொம்பிளக்ஸ்

விற்பனையாளர்கள் -

TV, டெட்டி, ரேடியோ, கச்ட்ரீக்கோர்,
பஞ்சிப்பொருட்கள், ஸ்டெசனரி பொருட்கள்,
வீடியோ, ஓடியோ கச்ட்வகைகள்.

Main Street,
Nelliady, Karavaddy.

பிரதான வீதி.
நெல்லியடி. கரவெட்டி.

இச்சஞ்சிகை தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவைக்காக யாழ்ப்பாணம்
405, ஸ்ராங்வி வீதி, வசந்தத்தீவுங்ன க. தணிகாசலம் அவர்களால்,
அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.